

Danz
Syr.
antioch. & maron.
red. Mylius

1751

Dc 1296 a

Thorbecke

لُوَّا لِيَوْمِ الْجَلَلِ
SIVE
ADITVS SYRIAЕ
RECLVSVS,
COMPENDIOSE DVCENS
AD
PLENAM
LINGVAE SYRIACAE
ANTIOCHENAE, SEV MARONITICAE
COGNITIONEM,
IVXTA VIAM
LITERATORIS
EBRÆO-CHALDÆI DANZIANI
OPERA
IOH. ANDR. DANZII.
EDITIO NOVISSIMA.
INNUMERIS IN LOCIS CORRECTIOR
ET EMENDATIOR REDDITA

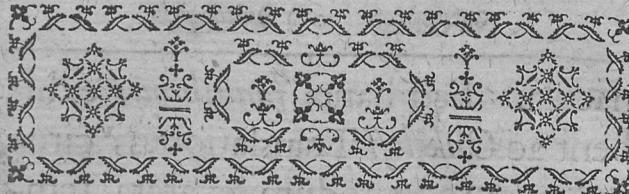
A
M. IOH. CHRISTOPH. MYLIO,
BIBLIOTH. ACAD. IENENS. PRAEFECTO ET
ORDIN. PHILOSOPH. ADIVNCTO.
Cum Privilegio Sacr. Cæsar. Majestatis.

FRANCOFURTI AD MOENUM,
Sumtu DAN. CHRISTIANI HECHTELII.
M DCC LI.

HEINRICH THORECKE

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

IOH. ANDR. DANZ.

Uamvis *Syriaca* linguæ
Dialectus, quam hic
trado, vix ea sit, quam
venerabili Salvatoris
ore, voceque Patris, cœlitus ingemi-
nata, consecratam haud pauci ex-
stiment. Ea quippe non immerito
usus creditur, quæ tum temporis
suæ, in qua degebatur, genti erat ver-

A 2 nacula.

nacula. Sed hanc *Jonathanis* exhibent ac *Onkelosi* Translationes, circa eadem propemodum exarata tempora. Proin multæ voces N. T. approbant, Salvatoris linguam non caruisse nota, literam duplicante (a). Neque ante *jod*, in fine serviens (b), omittebat vocalem cognatam. Adstantibus etiam cruci Christi, hoc *Deum* inclamante, suspicionem præbuit; advocatum esse *Eliam* (c). Quæ omnia Maronitarum Dialecto neutiquam convenient. Nec horum voces *Gephiphto* (d), *Gogulto* (e), *Moranetho* (f) *Chekaldemo* (g), *Fau-*
seph

-
- (a) Matth. 6, 24. Luc. 16, 9. 11. 13. μαμμωνᾶ. Marc. 14, 36. ἀββά c. 7, 34. ἐφφαδῶ. Matth. 23, 7. 8. &c. παθβι. Marc. 10, 51. παθβού, vel Joh. 20, 16. παθβού. Joh. 19, 13. γαθβαθᾶ. (b) in citatis παθβι & παθβού, item Marc. 5, 41. κῆρυ. Matth. 27, 46. ἥλι ἥλι λαμδὰ σαθαχθανί. Vid. Marc. 15, 36. (c) Matth. 27, 47. (d) Joh. 19, 13. (e) Matth. 17, 33. (f) 1 Cor. 16, 22. (g) Act. 1, 19.

seph &c. ex asse conspirant cum
γαββαδā, γολγοθā, μαραν ἀθā,
ακελδαμā, iωσήφ, aliisque pa-
sim exstantibus. Sunt tamen ni-
hilominus plura alia, quæ eandem
omnibus reddunt commendatissi-
mam. Sacra in eadem peragunt di-
versarum sectarum Christiani, per
maximam Orientis partem (h);
etiam vbi vulgaris lingua Turcica,
vel Arabica, aut alia quæcunque
obtinet. Hinc multa ad explicatio-
nem Scripturæ, plura ad intimio-
rem historiæ ecclesiasticæ notitiam
facientia, exinde hauriuntur felicis-
sime. Prostat gemina vtriusque Te-
stamenti Versio, antiqua ac recen-
tior. Quarum illa, si non ex sen-

A 3 tentia

(h) e Brerewoodo longum istorum Catalogum re-
censet Walton. App. Bibl. Proleg. 13. §. 2,

tentia *Soadedi*, Episcopi Hadethiensis (i), maxima sui parte *Salomonis* tempore cuſa, in gratiam Hirami, Regis Tyrii (k); certe proximis post Christi ascensionem temporibus, vna cum ea, quæ in N.T. exstat, fuit confecta. Syri hanc ad dies *Abgari*, Aurhi Regis, referunt: vna procurante eam *Thaddæo*, Apostolo, interpres statuunt plures. Alii tamen solum *Marcum* autorem faciunt. In eo consentiunt omnes, interrupta & constanti Orientalium traditione adducti, quod viuentibus adhuc Apostolis, ab istiusmodi viris sit confecta, qui Apostolos docentes audiuerint: a quibus in locis dubiis
verum

(i) citati a *Sionita* Præf. in Psal. Syr. (k) ob rationes plurimas, adductas a *Waltono* l. c. §. 15. Conf. etiam *Bochartus* ad Isaac. *Vossium de Versionis Syriacæ nouitate*, in *Geograph. Sacr.* col. 858. seq.

verum sensum explorare potuerint,
& ipsa Saluatoris verba , quantum
per idioma licuit, restituere. Pro-
pterea tantum semper in Ecclesia
autoritatis obtinuit , vt dissentienti-
bus inter se Codicibus græcis , ab
eius ordinarie starent arbitrio. Ut
adeo nemini latere debeat, quantum
hodienum in locis difficilioribus in-
de sperare queat emolumenti. Ob
quod solum digna foret hæc lingua,
quæ ab vnoquoque , Theologiæ
mancipato , addisceretur avide. E-
nim vero præter hoc , aliquid am-
plius eam commendat. Intrepide
quippe dixerim , nec *Nouum Testa-*
mentum græce , nec *Vetus Ebraice* ,
plane ac perfecte intelligi posse , sine
adiumento linguæ Syriacæ. Ut c-
nim ibi non urgeam voces ταλιθα

(a) ταῦτα (b) οὐαὶ γεγένεσις (c). Ipsa phrasologia passim usque eo sapit Syriae-
num, ut eruditissimus Dieu (d),
non dubitarit asserere: Phrasin Euan-
gelistarum & Apostolorum graciam
esse, nemo Atticus dixerit. Facilius
Europaeis foret, Platonis Aristotelis-
que elegantiam imitari, quam Plato-
ni Aristotelie N. T. nobis interpre-
tari. Quid ita? quia sancti viri
Syriace conceperunt, quæ græce scrip-
serunt, & lingua vernacula empha-
sin peregrinis verbis indiderunt &c.
In Veteri vero Fædere non modo
hinc inde legitimam suppeditat Ori-
ginem vocum dubiarum; quæ, in
defectu potissimum Parallelismi, non
minimum genuinæ significationi af-
fert

(a) Marc. 5, 41. (b) Act. 9, 36. (c) Marc. 3, 17.
(d) in Grammat. ling. Orient. Præf. ad Lect.

fert momentum. Sed & in vocibus maxime indigenis, subinde & formationi inferuit ac Constructioni. Prætereo, quæ a *Lud. de Dieu* (e) annotata sunt, Chaldaicos Scripturæ libros concernentia. Ex Syriaſmo eſt, quando (...) ponitur loco (...) ſub litera נ (f): & hæc, vna cum ' , vocalem ſibi ſubſcribendam, in ſedem remittit ſchva præcedentis (g). Nec aliunde cognoscitur terminatio Nomini- num pluralis ' - (h): itemque media Geminatorum in נ mutata (i). In Constructione Syriaſmum ſapit נ,

A 5 up Accu-

-
- (e) l. c. & per totum Opus. (f) Vid. Institut. Ebr. §. 26. n. XVI. (g) l. c. §. 25. II. Obs. III. coll. cum Syr. §. 20. (h) conf. §. 27. I. 3. cum Literat. Ebr. §. 33. I. Obs. 6. Vid. Ies. 20, 4. Iud. 5, 15. (i) Conf. §. 35. I. Obs. cum Literat. Ebr. §. 45. I. Not. 2.

Accusatiuum indicans (k). Partici-
pium pro infinitiuo positum (1);
& saepius pro eodem, Futurum.
Alia breuitatis amore prætereo. Quæ
singula subinde animos studiosorum
mouere debent, ut, vel Ebraicæ
linguæ rectius cognoscendæ caussa
adeant Syriacam. Horum desiderio
satisfacturus, seorsim hæc edidi.
Cum enim, me inter docendum ad
certum Autorem prouocante, alias
alium euolueret, ac spe sua toties
frustrati, tædio tandem afficeren-
tur: instabant ad unum omnes, ut
Præcepta cum Ebræis Chaldæisque
harmonica quamprimum typis ex-
scribi curarem, ipsis interea ab hoc
studio cessantibus. Non potui non
in

(k) Conf. §. 50. cum *Interpr. Ebr.* §. 198. I. 4. 7.(1) Conf. §. 63. cum *Interpr. Ebr.* §. 106. 212.

in illorum sententia *acquiescere*:
 sed , vt Arabum fert sententia,
velut qui ignem accendat festinans.
 Ne enim diutius *mola strepitus audiatur* , *farina non conspecta* ; pro-
 tinus admoui manum , *aquam affe-
 rens.* An *instar Sodda*, iudica Le-
 ctor beneuole ! Et , ne pro Samari-
 tanis addiscendis , noua Te cura
 conficiat , loco Compendii Gram-
 maticæ Samaritanæ , attende ad
 seqq.

Samaritani vt plurimum *Chal-*
dæo-Syrorum formationem sequun-
 tur , *Ebraeorum* rarius. Quæ ho-
 rum eligenda sit , externa vocis
 facies haud difficulter determinat.
 Vocalium loco , in casu dubio , sæ-
 pe adhibent literas **אַנְתָּךְ** , perinde
 vt reliqui , in primis Rabbini. *Isto-*
rum

rum itaque, vna cum Talmudistarum analogia præsupposita, Horum Scripta tuto adeas, obseruatis Characteribus seqq.

חַיְ אָזֶה וְאֵת הַזָּר גַּז בְּפַ אָז
 עַז סָא נְלִמְשׁוֹ לְנִכְשׁוֹ יְזָעַטְ
 תַּאֲתָרְשָׁ שְׂרָקְצָה פְּנִים

Quos, donec familiares reddantur, in quacunque voce, aliquamdiu notioribus Ebræis exprimemox, ad formam facilius determinandam, cum voce Ebræa, cui respondere debet, confer: & Onkelosi versione Chaldaica subinde in subsidium vocata, hoc modo, ut multi hactenus, age feliciter.

Dab. Jenæ, Nonis Martii,
An. CIC CIC XIC.

CAP.

C A P. I.
DE LECTIO^NE.

§. I.

S Trorum literæ modo scribendi,
Numero, Ordine, ac Potestate
cum *Ebrais* convenient; Figu-
ra autem, & Nomine paululum dif-
ferunt: juxta Schema sequens:

Fig.	Nom.	Potest.	Fig.	Nom.	Potest.
ל	Olaph	א	ל	Lomad	ל
ב	Beth	ב	מ	Mim	מ
ג	Gomal	ג	נ	Nun	נ
ד	Dolath	ד	ס	Semkath	ס
ה	He	ה	ע	Ee	ע
ו	VVau	ו	פ	Pe	פ
ז	Sain	ז	צ	Zode	צ
ח	Chet	ח	ק	Quoph	ק
ט	Teth	ט	ר	Risch	ר
י	Jud	י	ש	Schin	ש
כ	Coph	כ	ת	Tau	ת

Obs.

Obs. I. omnes a parte dextera connecti possunt, unde singulæ in basi lineæ virgulam accipiunt, ceu connectendi medium; & Δ ac L præterea manubrium aliquod, à summitate literæ oblique descendens ad reliquarum basin, hunc in modum Δ (a) Δ (b).

2. A sinistra cum subsequentibus connectuntur pleræque: Solæ octo יְהוָה , & L hic sunt inconnexiles. 3. Connexiles vero in fine vocis basin inflectunt liberius.

§. 2. Unius organi (c) literæ, itemque Quiescentes (d) sæpe alternant inter se, vel in eadem lingua, vel in vocibus, ex Ebraismo derivandis.

In

(a) c. I, I. בְּאַת . (b) Matth. I, 18. בְּנֵם

(c) pro רֹעֶה rumor, dicitur Matth. 4, 24. סִחְרָן

pro בָּזָה Marc. 15, 20. חֲמִימָה spreverunt, pro

זְהֹרִית est Luc. 23, II. סְמִינָה . Samaritani

habent y. Forte ex אַרְחָה factum בְּ occurrit.

pro כְּנָס est Luc. 5, I. כְּנָס congregavit, pro

אַשְׁרָה Luc. 4, 25. מְ multum. (d) pro אַשְׁרָה

dicunt Matth. II, 23. אַשְׁרָה infernus, pro פֶּשֶׁת

2 Tim.

In qua derivatione insuper

2. Syri voces Ebræas suas faciunt,
 (α) commutantes, ut Chaldæi, i in ئ (e), ل & ن in ؤ (f), ل in ة (g)
 vel ظ (h), ك in ظ, ر in ة, & و in ظ (i),
 raro ظ (k).

(β) Transponentes (l), vel detrahentes (m),
 aut

2 Tim. 1, 16. ئَرْبَعَةَ erubuit. (e) pro يَبْحَثُ est
 Ebr. 9, 28. يَتَبَّعُ pro מִבְּחַת Matth. 5, vers. 23.
 يَتَبَّعُ, pro يَبْحَثُ Actor. 11, vers. 9. يَبْحَثُ
 purificavit. (f) Pro أَلْمَنَه Marc. 12, vers. 42.
 يَأْلِمُ Vid. Boch. Hier. Part. I. l. 3. c. I.
 col. 717. l. 60. sqq. pro طَمَنَ abscondit, est
 طَمَدَ. (g) pro لَّالَّا rad. لَّالَّا est Marc. 4, 32.
 يَلْلَانُ pro رَوْيَ est Luc. 24, vers. 12. يَلْلَانُ
 currere. (h) pro نَّصَّارَى est Matth. 26, vers. 31.
 يَنْصَارُ, grex. (i) pro شَبَرٌ est شَبَرٌ fregit.
 pro شَلَّشَ est Matth. 12, 40. يَلْلَشُ tres, (k) pro
 كَشْرَ vinculum, est Actor. 8, 23. يَكْشِرُ
 (l) ex شَعَرَ porta, fit Matth. 16, 18. يَلْلَلَ porta,
 (m) يَلْلَلَهُus, ex أَلْرَوْ Jac. 3, 6. يَلْلَلَهُus
 rotæ;

aut *adjacentes* (n) unam alteramque literam; modo ab initio, modo in medio, vel fine.

§. 3. Omnes sonum, sibi adscriptum, semper edunt, exceptis I (o) o (p) u (q), quæ vocalibus destituta quiescunt, quælibet in vocali, motui suo cognata.

2. o & u serviles etiam post Scheva (*)

§. 4.

rote; ex **לְבָנָה**, **תַּבִּית** domus, ex **בֵּית** (n) Vid.

§. 31. III. 5. §. 40. 41.

(o) I quacunque vocali præmissa, ut Act. 10, 22.

מְלָאָךְ ma-lá-cho. Matth. 10, 34. **לְרָאָה**

ni-the, veniet, Matth. 8, 34. **לְרָאָה** lar-eh,

in occursum ejus. (p) inscriptio Matthæi

כְּרֻנוֹת co-ru-sutho. (q) Marc. 9, vers. 43.

תָּרְטִין **דְּהִין** tar-ten-i-dhin, duæ manus.

(*) Affermativa Verborum, ac suffixum **וּ**.

(r) Luc.

§. 4. *Variabiles I. ratione Figura, sunt*

I. quinque *Finales* ፩ ፪ ፫ ፬ ፭, quæ
in fine vocis ita formantur
(x) ፩ (u) ፪ (t) ፫ (s) ፬ (r) ፭

2. ؟ & ؤ præcedente literâ conne-
xili, figuram suam invertunt, h. m.
؛ (y) ئ (z).

3. ئ & ؤ ita se in vicem accom-
modant, ut ئ non-connexum ante
؍ non-finale deprimatur (a);
؍ vero ante ئ erigatur (b).

II. ratione *Soni* variant.

I. ئ

(r) Luc. 4, 20. ፩ ፪ ፫ ፬ ፭ (s) Ebr. 11, 21. ፩ ፪ ፫ ፬ ፭

(t) ፫ ፬ ፭. (u) ፩ ፪ ፫ ፬ ፭. (x) Matth. 21, 44.

؍ ፩ ፪ ፫ ፬ ፭. (y) Matth. 1, 6. ፩ ፪ ፫ ፬ ፭. (z) vers. 3.

؍ ፩ ፪ ፫ ፬ ፭ ፩ ፪ ፫ ፬ ፭ (a) Jacob. 1, 5.

؍ ፩ ፪ ፫ ፬ ፭ ፩ ፪ ፫ ፬ ፭ (b) Matth. 1, 3. ፩ ፪ ፫ ፬ ፭

(Danz. Aditus Syriac.) B (c) Luc.

I. 1 medianum ante (c) vel post 1 (d), & in Particípio Benoni Quiescentium secunda (e), effertur ut *Iud Contra*

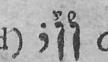
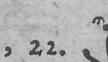
2. 4 ab initio vocis cum (z) notatum, pronunciatur ut 1 (f); h. e. quiescit, sola vocali pronunciata.

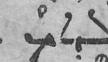
§. 5. Servilium numerum incurrit etiam? (g).

§. 6. *Vocales* agnoscunt tantum quinque: quarum unaquæque duplícem habet figuram, *antiquam* aliam, ex græcis inflexam vocalibus; aliam *recentiorem*, formatam ex punctis: juxta sequens schema,

— Ptho-

(c) Luc. 6, 48. Me-lé-jo inundatio,

(d) o-jar. (e) Joh. 5, 22. do-jen,

(f) Act. 13, 33. i-ledh-toch, genuit.

(g) Vid. §. 39.

Ptocho	Abraham	a
Rvozo	Esaias	e
Chvozo sive	Isaac	i
Skopho	Odem	o
Ezozo	Urias	u

Obs. Figura antiqua spatio se accommodat, & modo infra literam ponitur, modo supra eandem; sed recentior situm, in schemate indicatum, constanter retinet.

§. 7. ³ semper præponitur o quiescenti, ac effertur per 1; exceptis duabus vocibus v_w & $\text{v}_\text{w}\text{d}$, in quibus pronunciatur ut (:).

§. 8. *Diphthongos* æmulari creduntur o & w, quælibet cum vocali præcedente, sibi heterogenea, coalescens.

§. 9. *Schwa* tantummodo simplex habent, sub omni littera Mobilis non vocalizata subintellectum.

B 2 Quod

Quod movetur, ac quiescit legibus,
in Ebraismo receptis (h).

§. 10. Præter literas & vocales,
occurrunt etiam *Kuschoi*, *Ruchoch*,
Ribui, cum punctis quibusdam solitariis, & *Marhedono*, seu linea otii.

§. 11. I. *Kuschoi* est unicum punctum literis ~~אָוֹת~~ superne imponendum (i), conditionibus Ebraice positis, ad auferendam aspirationem.

II. Quan-

(h) Matth. 1, 1. קְתֻבָּה ketbó - bho. Matth.
17, 23. וְתִּלְאַנְדֵּנוּ Wenek - telú - noi.

Act. 25, 27. מְשִׁיחָה Me - scha - deri - nan.

(i) Raro appetet. Luc. 15, 13. בָּדָר (Chald. בָּדָר)

badar, non bha - dhar: Matth. 13, 48. בָּדָר
ga - biv, in Pacl collegerunt. Joh. 11, 54. בָּדָר
car - co, arx: Joh. 10, 19. בָּדָר pol - gú - tho,
diffensus

II. Quamquam *Dagesch* forte literam duplicas *Maronitæ* non habent (*): ejus tamen vicem super literas quidem ~~אַ~~^{אָ} supplet *Kuschoi* (k); alias nonnunquam ~~אַ~~^{אָ} (l), vel litera, quam *Dagesch* B 3 com-

dissensuſ Matth. 21, 19. ~~תִּתְאַחֲרֵה~~^{תִּתְאַחֲרֶה} ti-to, ficus, ex *תִּתְאַחֲרֶה*:

c. 13, 35. ~~אַפְּתָח~~^{אַפְּתָח} eph-tach, aperiam. (*) Quod enim signo *Duplicationis* destituantur, non tantum Georg Amira, & Gabriel Sionita, *Maronitæ* doctissimi, evincunt; dum ab omni geminatione sedulo abstinent. Sed & exempla ea, in quibus, geminatione analogice requisita, literam ipsam exhibent: cuiusmodi præter citata infra ad (m) in omni Ettaphal Perfectorum, infra §. 31. l. ac in Ethpeel Quiescentium secundâ, §. 37. l. 3. Præterea *Kuschoi* etiam solas literas בְּגִרְכְּפָת afficit: cum *Dagesch* F., exceptis Gutturalibus, omnes afficiat. Atque invenitur post schva quiescens tantum, quum Forte, non nisi post vocalem locum inveniat.

(k) in Paël 1 Tim. 3, 12. ~~וְ~~^{וְ} Wedha-bar,
& rexit. Eth-paal, Act. 23, 1. ~~וְ~~^{וְ} Eth-da-bereth, conversatus sum. In verbis נְבָא primâ

compensare debebat (m).

§. 12. *Ruchoch* est unicum punctum, literis inferne apponendum (n), quoties manent aspi-

primâ ablâtâ, Matth. 18, 8. te - pel, cades, ex coll. §. 31. III. 1. (3). In Geminantibus secundam; v. g. Ebr. 10, vers. 22. belé - bo, corde. Ubi Ebraice vel Chaldaice est Dagesch forte; ut Joh. 10, 32. scha - pi - re, pulchra, ex (l) Luc. 4, 26. mulier Chaldaice pro ex Ebr. Matth. 21, vers. 1. super, pro Chald. (m) ex sing. mare Matth. 4, 13. sit Act. 4, 24. maria, ex populus, Rom. 15, 10. populi. (n) Joh. 17, 12. Ebhadh periit, Act. 25, 12. beghan, provocatio. Act. 20, 37. bechó - tho, fletus.

Math.

aspiratæ. Id quod post Scheva mobile contingit, & vocalem quamcunque; nisi eam Chaldaice Da-
gesch forte sequitur.

§. 13. Puncta alia diacritica sunt
vel *Solitaria*, vel *Socia*.

I. Punctum solitarium I. *superne collocatam*, præter vocales (v) (o)
& (,), (p) quas olim designabat,
notat vel

(α) primam Præteriti Singularis (q), aut

(β) primam Futuri utriusque numeri (r),
vel

(γ) Participia Benoni (s), aut

B 4

(δ) ter-

Matth. 26, 70. *kephar*, negavit. Figura
Ruchoch, perinde ut figura *Kuschoi*, raro est
expressa. (o) pro ille. (p)

pro illa. (q) Matth. 3, vers. 17.

complacui. (r) Matth. 16, 18.

ædificabo eam, 1 Cor. 5, 8.

faciemus. (s) Matth. 2, 9. abiens.

(t) Matth.

(δ) tertiam sing. fœmininam, positum
ad latus sinistrum afformativi Λ (τ).

Infra literam positum, præter vo-
cales „ „ & olim per id designa-
tas (u), notat

(α) reliquas Præteriti (x) ac Futuri (y)
personas, vel

(β) Im-

(t) Matth. 1, 18. **Δεκάτη** inventa est.

(u) e. g. Matth. 2, 5. **Πέτροι** pro **Πέτρῳ** illi

πέτροι pro **πέτρῃ** ille, cum Ribni quo de II.

πότι pro **πότῃ** ipsa, **οὐτὶ** pro **οὐτῷ** ipse. (x)

Matth. 1, 24. **πέτρος** precepit: c. 2, 9. **Χριστὸς**

surrexit, ibid. **απόκτηνοι** abierunt. cap. 5, 21.

Οὐαὶ τοῖς audivisti. (y) Matth. 1, 20. **τίμωται**

timebis. c. 5, 13. **βιβλοὶ** projicietur, 3. fœm. Eth-

peel, rad. **βιβλοῦ** c. 2, 23. **τίμωται** implebitur. c. 1.

29.

(B) Imperativum (z), & Infinitivum (a)

II. Puncta duo socia, collateraliter
superne posita, Ribui dicuntur, &
denotant1. In nominibus pluralis numeri
vel formam (b), vel significatio-
nem (c).

2. In Verbis, fœminina pluralis (d).

Obs. Ribui cadens in ;, alterum punc-
tum amittit (e).

B 5

§. 14.

29. vocabunt, c. 5, 20.

ingrediemini. (z) Matth. 2, 20.

surge: ibid. & abi. (a) Matth. 10, 28.

interficere. (b) Matth. 2, vers. 4.

sacerdozes. (c) c. 26, 31.

oves gregis ejus. (d) Ps. 68, vers. 10.

habitarunt illæ, Matth. 25, vers. 8.

date, ibid. vers. 9.

ite, ex abi, emite &c. (e)

Matth.

§. 14. *Lineola*, transverse literæ subducta, *Occultans*, vel *Otii* dicta.

I. eam, cui subscriptur, vel in lectione planè occultat (f): vel

2. In Imperativis Passivis, quorum nec seunda, nec tertia quiescens est, secundam radicalem, per Scheva quiescens efferendam, indicat (g).

§. 15. *Syllaba* itidem vel *simplex* est, vel *Composita*, quæ fit mediante Scheva quiescenti.

§. 16. I. Syri *Tonum* plerumque habent in penultima (h).

Nisi

Matth. 2, 4. scribæ. (f) Matth. 27, 53.

Medhi-to, civitas. (g) Marc. 11, 23.

Esch-takl, tollitor. Luc. 12, 19.

Eth-basm, læta sis, 1 Pet. 1, 17.

Eth-dabhr gerite vos. (h) Matth. 11, 9.

mat-schejō-ith, clanculum.

(i) v. 22.

Nisi II. in Dissyllabicis, ubi (1) penultima simplici, ultima composita (i) elevatur: aut (2) penultima constituitur ob præfixa.

CAP. II.

DE MVTATIONE
VOCALIVM.

§. 17.

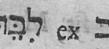
I. INcremento finali ad vocem accedente, ordinarie istæ tantum vocales mutantur, quæ antea erant in Syllaba ultima.

2. Sed post quas Ebraice vel Chaldaice Dagesch F. imprimitur, istæ non mutantur (k), haud secus ac si in syllaba forent composita.

Obs. Pleraque Ebræorum Cautelæ hic positæ, obtinent.

§. 18.

(i) v. 22. Me-dhém, illud. (k) Matth.

12, 4. Chald. ex כ

(1) ex

§. 18. Vocales puræ (l), (m)
ac (n), itemque ò Futuri Peal (o),
ac nominum formæ ωο, ω (p), Im-
paritivi vero in sola secunda pl.
masc., ad quam accesserit Suffi-
xum (q), corripiuntur in Schva.

Obs.

(l) ex **לְאָוֹ** Luc. 15, 27. fit Act. 7, 24. **סְלָאָהּ**
interfecit eum. (m) ex **לְאַתֵּן** Joh. 3, 33. fit
Act. 22, 5. **אַתְּחִי** accepi. (n) Matth.
2, 14. **נְאָלָהּ** nox, quasi ex **אָלָהּ**. Ex
בְּנֵי creatura, fit Rom. 1, 25. **בְּנֵי**. (o) ex
וְאֶתְּנָהּ Actor. 16, 27. fit Matth. 17, 23.
וְאֶתְּנָהּ interficiunt eum. (p) Hinc
Matth. 1, 18. **לְאָוֹ** coll. §. 19. 3. sic
לְאָוֹ corpus, **לְאָוֹ** ira &c. (q) ex
אָוֹהּ fit Marc. 14, 6. **סְלָאָהּ**

finite

Obs. I. Etiam *Impuræ* (z) (r) & (a) (s) Substantivorum trium literarum, quorum media fuerit vel O quiescens, in schva corripiuntur, media ita vel O deinceps mota.

2. Ob Afformativum fæmininum vocalis penultimæ retinetur (*).

§. 19.

finite eam, coll. §. 30. III. 2. (γ) (r) ex
الْيَدِ robur, sic Act. 4, 33. ^{وَ} sic ^{وَ} ^{وَ}
oculus, ^{وَ} lignum &c. Sed ^{وَ}
malus, facit Matth. 6, 13. 23. ^{وَ} Joh. 7, 7.
مَلِكٌ mali. ^{وَ} rectus, Joh. 5, 30. ^{وَ}
(s) ex ^{وَ} Matth. 26, 55. sic Act. 20, 26.
لَوْمَةٌ dies, sic ^{وَ} taurus, ^{وَ}
mors, ^{وَ} terminus, ^{وَ} Gracia &c.
Sed plura (*) retinent: ut Joh. 10, 1. ^{وَ}
locus Matth. 5, 2. ^{وَ} os suum &c. item
فُرْسَةٌ caput, princeps &c. (*) Matth. 25, 8.
أَكْثَرٌ dixerunt: ibid. vers. 9. ^{وَ} ite:
ibid.

§. 19. Duorum *schvaim* ita concurrentium, ut prius Mobile videri queat, in vocalem id mutatur, & quidem.

I. in (n) ubi Chaldaice est (.) (t).
Sed

2. communissime prius elevatur in (v), idque ordinarie, cum prima schvata servilis est (u), nec non ferme in medio (x).

3. in

ibid. emite &c. (t) Matth. 10, 28.

Chald. occidere. Marc. 5, 27.

ex appropinquavit. (u) Matth. 9, 1.

(x) Rom. 4, 9.

& v. 10. imputata est. Luc. 13, 13.

extendit se.

(y) Matth.

3. in $\ddot{\text{O}}$ mutatur in Nominibus formae
 $\text{L} \text{O} \text{O}$ (y), ac secunda plur. Imperat.
Péal (z).

§. 20. Gutturales ʌ ɒ oɪ schva simplex tam mobile, quam quiescens tolerant. Verum

I nec sub se, nec sub præcedente li-
tera schwa patitur, sed

i. loco schva, sibi subscribendi, aut lineam
otii accipit (a) aut vocalem; in Verbis quidem,
& nominibus, origine græcis, communissime
(^a) (b), alias fere (^v) (c).

2. *præcedendi* schvandæ *suam vocalem*,
(*præter **) *concedit* (d); *litera quiescenti*, si
quæ

(y) Math. 3, 7. ~~ii~~³. (z) Joh. 18, 31.

Will abit. Math. 3, 7. **لَدْنَى** **أَذْنَانُ**

progenies אֶלְהָהָה (c) יְהֹוָה Deus pro אֶלְהָהָה

* hinc 2 Cor. 11, 26. Πάνοικοι in itineribus,

Math. 2, 12. የዕለታዊ አገልግሎት ተመርሱ ስምምነት ይረዳል

quæ sequitur, nihilominus in sede sua manente (e).

Obs. 1. Sic quoque respuit schva mobile, cuius loco adhibet (z) (f), quod interdum fulcitur litera præfixa (g); ad quam (h), ut & aliam servilem quamcunque (i) præpositam, vocalis (z) retrogreditur.

2. Vocalis ad primam schvandam remissa, non impedit, quo minus superinducta quæcunque Servilis * eam vocalem pos-

17. considera tamen Ebraeorum Rubenita, Deut. 3, 12. Ios. 1, 12.

&c. (d) Matth. 2, 1. Luc. 7,

40. quod dicam. (e) Matth. 17, 22.

(f) Matth. 23, vers. 2.

sederunt. coll. §. 31. III. 1. (g) ex manus, diceretur §. 18. pro quo Act. 7, 50.

(h) Matth. 5, 30. manus tua.

(i) Matth. 2, 20. qui natus est, pro

ad formam (*)

Essentia-

possideat, quam ob concursum Schvaim aliquin reciperet. Sed (β) vocalis ḫ & ַ ad Præformativum remissa, solius Præformativi † alterius vocalem non tollit.

3. Litteræ ṣ (k) & ַ verborum
בְּתַלְמִידִים

Essentialis Actor. 10, 22. קָלָא ex
angelus. Col. 1, 9. לְפָטֵר petere. Jac. 1, 6.

יְפַעַץ peter. Joh. 14, 13. נְמַלְּךָ petetis.

Extraessentialis v. g. Ebr. 10, 34. בְּתַלְמִידִים
doluit &c. Secus fit apud Ebræos, v. g. in
formæ מֶלֶךְהָ מֶלֶךְהָ cujus pluralis.
מֶלֶךְהָ רֶבֶבָה שֶׁפְחוֹת pro רֶבֶבָה &c. Ubi, vocali in
locum (:) posita, prior, ob sequens (:) facta,
exspirat. (†) Act. 13, 46. בְּתַלְמִידִים Joh. 11, 16.

בְּתַלְמִידִים c. 19, 13. בְּתַלְמִידִים Joh. 3, 4.

בְּתַלְמִידִים ut nascatur. Matth. 2, 4. בְּתַלְמִידִים
natus. Secus cum Præfixo, ut Matth. 4, vers. 23.

בְּתַלְמִידִים pro בְּתַלְמִידִים docens.

(k) Matth. 25, 35. בְּתַלְמִידִים dedistis, formæ

בְּתַלְמִידִים. (l) Marc. 16, 10. בְּתַלְמִידִים abiit

(Danz. Aditus Syriae.)

C

formæ

—^o dedit, & ^W abiit, itidem vocalem sibi adjiciendam rejiciunt in locum præcedentis schva, assumentes sibi lineolam otii.

§. 21. Accentum, sive Distinctio-
num indices in Syriaſmo ſunt (·) ſe-
micoli, (:) coli, (:) interrogationis,
(.—.) parentheſeos, (::) vel (::)
aut (.) puncti. Qui tamen ſæpe confunduntur, magis ſenſu, quam
forma dignoscendi. In vocalibus vero nil mutant quicquam.

CAP. III.

DE NOMINE.

§. 22.

NOmen Nudum ſolis conſtat Ra-
dicalibus: Auctum vero his unam, vel plures ex literis οΔυλοι apponit, vel ab initio, vel in fine, aut medio; vel inter initium & finem divifas.

§. 23.

§. 23. *Composita Appellativa Syri*
plura habent, quam Ebræi, subin-
de duas voces contrahentes in u-
nam (m).

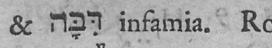
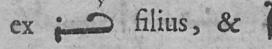
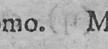
§. 24. *Terminatione Fœminina*
sunt, quæ in ℥ atque ℐ Afformativa,
itemque in γ vel ™ origine græca
desinunt: cætera sunt *Masculina*.

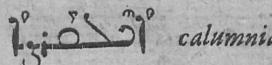
§. 25. *Motio* fit, quando Masculino ad *Fœmininum* constituendum
additur γ (n).

C 2

§. 26.

formæ (m) Matth. 13, 28. 39.

 inimicus, ex *dominus*;
& *infamia*. Rom. 1, 23. *homo*,
ex *filius*, & *homo*. Matth. 4, 1.

 calumniator. Vid. Luc. 4, vers. 2. &
Dan. 3, 8. c. 6, 25. (n) ex *malus*,
Matth. 27, 23. fit c. 6, 23. *mala*, em-
phat,

§. 26. Pluralis fit i. e. *Masculinis*, addendo — (o).

2. e *Fæmininis* adjecto — (p).

Pro *Duali* vero adhibetur Pluralis, nomine numerali restringente adjecto (q).

Obs. 1. Quod — & — singularia, terminazione plurali superveniente, pereant, ex lingua Ebræa notum; ex Chaldæa vero quod desinentia in — (r) & — (s) abjecto in plurali — , literam antea quiescentem, vocali

phat, c. 9, 4. $\overset{\text{o}}{\text{אָנָה}}$ malus. Ab $\overset{\text{o}}{\text{אֱלֹהִים}}$

Deus, fit Act. 19, 27. $\overset{\text{o}}{\text{אֲנָשִׁים}}$ $\overset{\text{o}}{\text{אֱלֹהִים}}$ *Dea*
illa magna. (o) Act. 19, 27.

adorantes. (p) Matth. 25, 9. II.

dicentes. (q) cap. 4, 18.

duo fratres, c. 2, 16. $\overset{\text{o}}{\text{אֲנָשִׁים}}$ $\overset{\text{o}}{\text{אֲנָשִׁים}}$ duo anni.

(r) Matth. 4, 8. $\overset{\text{o}}{\text{אָנָה}}$ $\overset{\text{o}}{\text{אָנָה}}$ regna, ex

$\overset{\text{o}}{\text{אָנָה}}$ (s) Exod. 36, 29. $\overset{\text{o}}{\text{אָנָה}}$ & Matth.

vocali quietis pereunte, faciant mobilem
Sed

2. Desinentia in I & U , in Plurali I & U
abjectis pro U adhibent U (t).

3. Desinentia in I vel U origine græca,
pluralem formant in Λωο vel Λωο
(u), etiam O ante W in quibusdam pereun-
te (x).

4. Irregulariter pluralem formant (w) Ω
C 3 (y)

Matth. 6, 5. ΙΛωο anguli, ex sing. ΙΛωο .

(t) Ex ΙΛ infans, 1 Cor. 14, vers. 20. fit in plur.

ΙΛωο (u) Ex ΙΟΛωο diab̄un, fit Gal. 4, 24.

ΙΛωο (v) ex ΙΟΛωο οὐαίγην fit 2. Cor.

6, 4. ΙΛωο . (x) Ex ΙΛωο ζάν fit

ΙΛωο Engl. pro ΙΛωο . (y) Ebr.

12, 9. ΙΛωο 1 Cor. 4, 15. ΙΛωο Act. 2.

29. ΙΛωο 2 Tim. 1, 3. ΙΛωο patres

mei.

26 §. 26. Formatio Plur. Num. irregularis Obs. 4.

(y) **לְוִי** (z) & **לְאָה** (a) quæ , cum Chaldaeis , ante terminationem Pluralem inserunt **וּי**. Quod ex parte imitatur **לְבִנֵּי** manus , pluralem præter **לְבִנֵּי** & **לְבִנָּתִים** (b) formans **לְסֹבֶבֶת** (c) (β) **לְבִנִּים** signum (d) plur. facit **לְזֹבֶל**. (γ) **לְחָדָדִים** natio , pl. **לְזֹבֶלִים** (e). (δ) **לְבוֹדָה** locus pl. **לְבָדָות** (f), (ε) **לְאַמְרָה** soror , plur. **לְאַמְרָתִים** (g), (ε) **לְכָהָה** nox , pl. **לְכָהָהִים**

mei. (z) Marc. 10, 30. **לְמֵתָהִים** matres , (a) Phil. 2, 9. **לְמַתָּהִים** Matth. 10, 2. **לְמַתָּהִים** nomina. (b) hæc forma passim exstat , v. g. Marc. 14, 46. 58. Luc. 20, 19. c. 21, 12. 25. c. 22, 53. (c) 1 Reg. 7, 32. (d) Luc. 21, 11. quasi ex **לְזֹבֶל** juxta Obs. 1. ut Ebraice **אוֹתָיוֹת** qs. ex **תְּהִתָּה** (e) Luc. 2, 31. quasi ex **לְזֹבֶל**. (f) Luc. 14, 7. qs. ex **לְאַמְרָה**. (g) Matth. 13, 56. qs. ex

كُلْكَفْ (h). (?) **لِيْجَمْلَكْ** ligamen pl.

لِيْجَمْلَكْ (i).

§. 27. *Status Nominum triplex est: Absolutus, Constructus, & Emphaticus.*

I. (1) *Constructus* mutat ל° abso-
luti fœm. in ל° (k). (2) ل° pluralis
fœm. in ل° (l). ac

(3) ل° vel ل° masculinorum in
 ل° (m).

C 4 II. Em-

ex **لَوْسِيْ**. (h) Matth. 4, 2. &c. Plura hu-
jus formæ recenset Lud. de Dieu pag. 118. (i)
Jes. 58, 6. qs. ex **لَجِمْلَكْ** vid. Obs. 1. (k)

ex **لَفْخَقْ** Eph. 1, 8. *sapientia*, fit i Cor. 1, 17.

لِيْلَكْ مِنْتَكْ *sapientia verborum.* (l)

Act. 12, 22. **لِيْلَكْ حِنْزَ** *filiæ vocum*, ex **حِنْزَ**.

(m) ex **حِنْزَ** *filii* est Matth. 10, 25. 36.

لِيْلَكْ حِنْزَتْ كَ *filii dominus*, i. e. *domestici*

(n) Ex

II. *Emphaticus*, Nomiini in Constructum flexo, adjicit in fine ٢ (n).

Obs. I. *Pluralia Masculina*, præter ea quæ in sing. desinunt in ١ (o) vel ٣ (p) pauca que alia, scil. ٢ ٤ aque, ٣ ٥ filii, ٢ ٦ cœli, ac ٣ ٧ anni, ex quiescentibus tertia formata, in *Statu Emphatico* mutant termina tionem ٤ ٨ *Constructi*, in ٣ ٩ (q).

2. De-

(n) Ex ٢ ١ Rom. 7, 3. fit Matth. 7, vers. 24.

١ ٢ ٣ ٤ ex ٢ ١ manus Matth. 1, 22. Act. 7, 50

١ ٢ ٣ plur. Marc. 6, 43. ٤ ٥ ٦ ٧ vers. 31. ٨ ٩

Hebr. 13, 5. ١ ٢ ٣ Feminin. ex ٤ ٥ ٦ ٧

١ Cor. 1, 17. est Jac. 3, 13. 15. 17. ١ ٢ ٣ ٤ sa plentia. Matth. 11, 19. Ex ٤ ٥ ٦ ٧ Act. 12, 22. fit c. 21,

9. ١ ٢ ٣ ٤ filiae. (o) Ex ٤ ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ Act. 11,

24. fit Col. 4, 12. ١ ٢ ٣ ٤ ٥ ٦ ٧ perfecti. (p)

١ ٢ ٣ electus, 2 Tim. 2, 10. ١ ٢ ٣ ٤ ٥ ٦ ٧ (q)

Act.

2. Desinentia in ʃ_n, voce in Emphaticum, singularem (r), aut Genus feminimum (s) flexa, ʃ mutant in ʃ mobile.

3. Poly syllaba in ʃ_x, ante Terminationem status Emphatici (t), Generis (u), ac Numeri (x), ordinarie inferunt ʃ.

C 5

4. De-

Act. 1, 16. ʃ̄_n viri. (r) ʃ̄_n dominus

Gal. 4, 1. facit Rom. 14, 9. ʃ̄_n (s) ʃ̄_n

volens, Matth. 19, 21. facit c. 15, 28. ʃ̄_n

(t) ʃ̄_n amplius, multis, Luc. 4, 25. facit

Deut. 3, 19. ʃ̄_n (u) Ebr. 5, 11.

ʃ̄_n ʃ̄_n copiosus est sermo; &

in alia forma Luc. 1, 18. ʃ̄_n ʃ̄_n

ʃ̄_n ʃ̄_n uxor mea proiecta est

diebus suis. (x) plur. mascul. ʃ̄_n ʃ̄_n

fem. ʃ̄_n ʃ̄_n Luc. 12, 47. ʃ̄_n ʃ̄_n multa.

dot (s)

4. Desinentia in $\overset{1}{\text{U}}$ (y) (ex masc. $\overset{1}{\text{I}}$)
vel $\overset{1}{\text{U}}$ (z), Emphaticum fœminini singularis
faciunt in $\overset{1}{\Delta}$.

CAP. IV.

DE PRONOMINE.

§. 28.

Pronomina separata *Personalia*
sunt:

1. $\overset{1}{\text{U}}$ vel $\overset{1}{\text{U}}$ ego $\overset{1}{\text{I}}$ nos, C.

2. M. $\overset{1}{\Delta}$ tu, pl. $\overset{1}{\Delta}$ vos F.

$\overset{1}{\Delta}$ tu, pl. $\overset{1}{\Delta}$ vos.

3. M.

multa. (y) a $\overset{1}{\text{U}}$ $\overset{1}{\text{I}}$ puella, (unde 1 Tim.

5, 2. $\overset{1}{\text{I}}$ puellae) ex $\overset{1}{\text{U}}$ in-

fans puer, est Luc. 8, 54. emph. $\overset{1}{\Delta}$

(z) ex $\overset{1}{\text{U}}$ minister, Matth. 20,

26. fit Rom. 16, 1. $\overset{1}{\Delta}$ ministra.

(a) Joh.

3. M. ḥ̄t̄ vel ḥ̄t̄ ille, pl. ḥ̄t̄
vel ḥ̄t̄ illi. Fœm. ḥ̄t̄ vel
ḥ̄t̄ illa, pl. ḥ̄t̄ vel ḥ̄t̄ illa (β)
Quorum Casus obliqui conflantur,
ut Ebraice, ex Präfixo & Suffixo;
nisi quod Genitivus Dativo demum
præponat ܒ (a).

Obs. [¶]ii, [¶]iii atque ^xvi vel ^xvii pro
Verbo Substantivo posita, aut plane pleona-
stica, cum præcedente voce coalescunt, sive

i. *Sola pronunciatione*; ut linea otii, primæ Pronominum literæ subducta, vocalis ejus auferatur (b), quam solum **O** et **U** retinet (c),

(a) Joh. 4, 34. mei. Marc. 2, vers. 18.

كُلُّ? *tui.* Rom. 1, 12. **كُلُّ**? *vestri &c.*

(b) Math. 5, 18. **لِي** **كُوْنُ** **dicens** ego, i. e. dico

I Tim. I, 5. 107 scha - rir - to

(c), quies non præcesserit \sqsubseteq (d).

2. *Etiam scriptione*; ut prima priorum litera, una cum ultimo (sicubi est) vocis praecedentis, tollatur (e), in ~~o~~ vero, vocali retenta, tantum præcedens (f). Quin imo

3. Quicunque priorum modorum in ³ ~~ot~~
applicetur, ⁹ ante ¹ vocis præcedentis ordina-
rie mutatur in (^v) (g).

§. 29.

firma est. (c) Luc. 16, 10. **وَمَنْ**
mehai - má - nu, fidelis est. (d) Vid. num. 3.
(e) Ephes. 3, 13. **فَلِكِيدُ** petens ego, vel
peto. Rom. 12, 1. **حَدَّتْ** oro, pro **لَهْ**
أَنْ Gal. 5, 3. **مَنْصَعْ** reus est, pro **سَعْ**
quod est Marc. 14, 64. (f) Gal. 3, 11.
وَلَيْكَ manifestum est, Alias **لَيْكَ**
pro **لَيْكَ** quod est Rom. 1, 19. (g) Joh.
4, 24. Matth. 1, 21. **وَلَيْكَمْ** cap. 2, 2. **أَنْكَ**
pro **لَيْكَ** vel **لَيْكَ**.

§. 29. Demonstrativa sunt **הָנֶם** hic, iste, **הַנֶּם** hic, ipse. Fœm. **הָנֶם** hac. Plur. Com. **הַנְּסִים** & **הַנְּסִים** sequente plerumque ?, illi, illæ.

2. Relativum exprimit ordinarie ?, interdum Personale tertiae personæ, ? vel præcedente, vel sequente. Relativi antecedentis vicem sustinent ?, **וְ** ille, qui, & ?, **וְ** illud, quod.

3. Interrogativum (α) Personæ exprimit **מי** quis, quæ? **מי** quis, qualis? Fœm. **מי** Com. **מי** quinam, quænam? (β) Rei vero **מה**, **מה**, **מי** quid?

§. 30. Suffixorum, quæ in locum terminationis Emphaticæ ponuntur, formatione Ebraica servata, sequens est schema:

Fœmi-

Fæmininorum utriusque numeri, ac
Masculinorum Singularium.

1. C. meus, a.
2. M. tuus, a.
3. M. ejus, suus, a. | noster, a.
vester, a.
vester, a.
illorum.
illarum. |
|---|--|

Masculinorum Pluralium.

1. C. mei, æ.
2. M. tui, æ.
3. M. ejus, sui, æ. | nostri, æ.
vestri, æ.
vestri, æ.
illorum.
illarum. |
|--|--|

Annot. I. Nominum. I. Tria (h), (i) &

(h) Matth. 6, 9. Pater noster, Marc. 5, 40. pater ejus, scil. puella, vid. §. 51. n. 3. Joh. 8, 19. pater tuus, Matth. 5, 16. pater vester,
c. 4.

(i) & **χοῦ** (k) ante Suffixa Singularium, pro puncto, alias requisito, assumunt ὁ (β) extra suffixum primæ personæ, ubi, cum nulla vocalis præmittenda sit, hoc quidem suum retinet (l), reliqua vero pro (γ) vocis absolutæ adhibent (μ) (m) (γ) pro οἱ, assument υπότοι (n).

2. Desinentia in **ι** pro Puncto suffixis præmittendo

c. 4, 21. 22. **πατέρι** | *Pater illorum.* (i) Rom.

14, 21. **πατέρι** | *frater noster,* Matth. 5, 23. 24.

πατέρι | *frater tuus,* m. Ioh. 11, 23. **πατέρι**

frater tuus f. v. 2. πατέρι | *frater eius f. v. 19.*

πατέρι | *frater illarum.* (k) Genes. 38, 13.

πατέρι | *sacer tuus, f. v. 25. πατέρι*

sacer eius, f. (l) πατέρι | *sacer mens. (m) Matth.*

8, 21. **πατέρι** | *pater mens c. 12, 50. πατέρι* | *frater*

mens. (n) Ebr. 12, 7. πατέρι | *pater ejus.*

Marth. 22, 24. 25. **πατέρι** | *frater ejus. Ioh.*

18, 13.

mittendo postulant υ, litera præcedente, ut
in statu Emphatico, punctata (o).

3. Participia cum Pronominibus primæ &
secundæ personæ coalescunt, elisis non tantum
prioribus Pronominum literis, sed & Plu-
ralis Participiorum (p).

II. Particulis adjiciuntur Suffixa singulari-
um. Sed

Obs. 1. Pluralium Suffixa assumunt Δι
(pro ων) Ebraeorum (q), ejusque Negativum
Διν,

18, 13. οτολησον socer ejus. (o) ex Πυ

puer, fit Matth. 8, 6. 8. παιδιός puer meus, emph.

παιδιόν vid. §. 27. II. 2. (p) 1 Cor. 8, 3. παιδιόν

παιδιόν comedentes nos præstantiores
sumus. Phil. 1, 30. παρακαλούντες audientes

vos. vid. Matth. 5, 47. παρακαλούντες (q)

Joh. 4, 9. παρακαλούμενοι sum, Actor. 17, 28. παρακαλούμενοι

sumus nos. Math. 28, 3. οτολησούσι exsibens ille.

(r) Luc.

Δ (r) item **Δ** inter (s), **Δ**
 solum (t), **Δ** circa (u), **Δ** pro
 loco (x), **Δ** super (y) **Δ** vel **Δ** a, ad,
 juxta (z), **Δ** ante, coram (a), **Δ** sub
 2. **Δ**

(r) Luc. 24, 6. **Δ** non est ille. (s) c. 18,

II. **Δ** intra se. (t) Luc. 10, 40.

Δ solam me. Matth. 4, vers. 9.

Δ solus ille. Marc. 9, vers. 2.

28. **Δ** solos eos. (u)

Marc. 3, 32. **Δ** circa ipsam. (x) c. 9,

40. **Δ** pro vobis. Joh. 13, 38.

Δ pro me. (y) Matth. 3, vers. 16.

Δ super ipsam c. 11, 19. **Δ**.

super vos. (z) 1 Thess. 3, 6. **Δ**

a vobis. (a) Matth. 6, 2. **Δ** coram te,

(Danz. Aditus Syriac.)

D

c. 17.

2. **וְלֹא** propter (c) ordinarie, & non-nunquam etiam **וּבָין** inter (d), ante suffixa Singularium assumunt terminationem pluralem fœm. **וְלֹא**

III. In *Verbis* 1. Prima (e) ac tertia (f) singularis Præteriorum, item Personæ non crescentes Futuri (g), ut & Infinitivus (h), assumunt

c. 17, 2. **וְתַחֲנוּןִ** coram illis. (b) Ps. 18.

48. **וְלֹא** sub me. (c) Marc. 10, vers. 29.

וְתַחֲנוּןִ propter me. (d) Matth. 21, 38.

וְתַחֲנוּןִ intra se. Marc. 9, 33. **וְתַחֲנוּןִ**

inter vos, (e) ex **וְתַחֲנוּןִ** fit Act. 23, 27. **וְתַחֲנוּןִ**

servari eum. vid. n. 6. (f) c. 7, 24. **וְתַחֲנוּןִ** occi-

dit eum, ex **וְתַחֲנוּןִ** fit Luc. 4, 1. **וְתַחֲנוּןִ** adduxit

eum. f. (g) Joh. 14, 3. **וְתַחֲנוּןִ** assumam

vos. Act. 15, 38. **וְתַחֲנוּןִ** ut assumat eum.

Tit. 2, 14. **וְתַחֲנוּןִ** ut redimeret nos. (h) Joh.

7, 19.

sumunt *Suffixa Nominum singularium*; nisi
quod pro Δ dicatur $\Delta\Delta$ & in Futuris pro
 $\sigma\tau$ veniat $\sigma\tau\Delta$, & pro $\sigma\tau$ (i) saepe $\sigma\tau\Delta$,
nonnunquam, $\sigma\tau\Delta$ (k).

2. Afformativam quædam mutantur, scil.

(α) *Afformativum* δ , Futurorum quidem
quandoque amittit (l), Infinitivorum vero
semper assumit (m).

D 2 (β) Fœ-

7, 19. $\Delta\Delta\Delta\Delta\Delta$ interficere me, vers. 20.

$\Delta\Delta\Delta\Delta\Delta$ interficere te. (i) Matth. 1, vers.

19. $\sigma\tau\Delta\Delta\Delta$ ut detegeret eam. Matth.

10, 39. $\sigma\tau\Delta\Delta\Delta$ inveniet eam. Sed
Vid. Ebr. 9, vers. 26. (k) Luc. 20, vers. 14.

$\sigma\tau\Delta\Delta\Delta$ interficiamus eum, pro quo

Matth. 21, 38. Marc. 12, 7. &c. $\sigma\tau\Delta\Delta\Delta$

(l) Matth. 8, 25. $\sigma\tau\Delta\Delta\Delta$ ut excitarent
ipsum ex $\sigma\tau\Delta\Delta\Delta$. (m) ex $\sigma\tau\Delta\Delta\Delta$
perdere, Marc. 3, 4. rad. $\Delta\Delta$ coll. §. 36. Obs.
2. fit

(β) Fæmininum ↗ (a) tertiae personæ sing. Futurorum (n), ac pluralis Præteritorum (o), excidit; in quiescentibus tertia autem hic retentum, movetur per vocalem Suffixi (p), (b) secundæ personæ Præterit. (q) ac

2. fit Marc. 1, 24. ad pendendum nos, Luc. 19, 47.

perdere eum. ex , egredi, fit in Aphel Marc. 9, 28. , ejicere eum.

(n) ex , inveniet f. est Luc. 15, 8.

, invenerit eum. Marc. 9, 22.

, ut perdat f. eum. Vid. Luc.

15, 8. simile exemplum in ,

it. præc. lit. (k). (o) Huc referunt 2 Sam. 22, vers. 25. , concubarunt f. me, ex

, Luc. 24, vers. 22. , obstupes fecerunt, f. nos. (p) , viderunt f. Luc. 2, 30.

fit c. 23, 55. , viderunt f. illud sc. sepul-

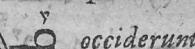
ac Imperativi (r) mutatur in .

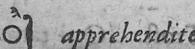
(γ) ο accipit præmissum ^α (s); cui in Quiescentibus tertia, loco ultimæ, si hæc quidem periit, præmittitur (t), raro ο (u), vel coniunctim (x), vocali præcedente

D 3 ma-

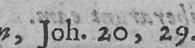
sepulchrum. (q) 1 Sam. 19, 17.

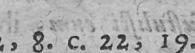
decepisti f. me. (r) Joh. 4, 21.

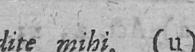
crede f. mihi. (s) occiderunt

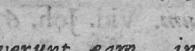
enm, Marc. 14, 44. apprehendite

eum, (t) ex viderunt Matth. 17, 8. est c. 2.

10. 11. viderunt eum, Joh. 20, 29.

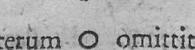
 viderunt me. Matth. 2, 8. c. 22, 19.

 indicate, vel offendite mihi. (u)

Psal. 54, 3. quæsiverunt eam, in

Edit. Erp. (x) Act. 3, 9. vide-

runt eum, ap. Widman. & Trost. ut præcedens

in Paris. Gutb. alterum ο omittit

(y) ab

manente, (z) autem in Schva correpto (y) & O Suffixi pereunte.

3. In *Præterito* secunda masc. singularis (z); ut & prima, atque secunda utriusque generis (a) ac tertia scem. vel masc. Paragogica (b), plurales. (g) In *Imperativo* feminum plural. (c) (y) In *Futuro* personæ in finitæ (d), *Suffixa recipiunt h. m.* me,

(y) ab οὐλαῖ adduxerunt, fit *Luc. 22, 54.*

οὐλαῖ adduxerunt eum ap. *Widmanst. & Trost.* Qui tamen ut *Gutb.* etiam h. l. *Marc. 9, 20.*

οὐλαῖ vid. *i Chr. 11, 14.* οὐλαῖ liberarunt eam. (z) *Joh. 20, 15.* οὐλαῖ sustulisti eum, ibid. οὐλαῖ posuisti eum

(a) *Act. 2, 23.* οὐλαῖ tradidisti eum. Vid. *Joh. 6, 36.* c. 14, 7. Simile exemplum in οὐλαῖ De scem. *Amira formam* exhibet

οὐλαῖ, οὐλαῖ. οὐλαῖ, οὐλαῖ
sec. (b) Vid. *Lud. de Dieu* p. 364. seqq. (c) idem p. 328. (d) *Psal. Marc. 10, 34.* οὐλαῖ
interfi-

Servile quandoque **OL** eum, **OL** eam,
nos. Et in Afformativum finita insu-
per **OL** & **OL**-(e).

4. *Imperativus* in secunda masc. sing. habet
me, nos, **sol** eum, **ol** eam
(f) &c.

D 4

5. Suffi-

interficien^t eum. Luc. 5, 3. ^{o3} ~~وَلَمْ يُؤْتِ~~? ut
ducent^r eam. Matth. 6, 1. ^{o3} ~~وَلَمْ يُؤْتِ~~? fa-
cietis eam. Marc. 16, 7. ^{o3} ~~وَلَمْ يُؤْتِ~~? vide-
bitis eum. v. 1. ^{o3} ~~وَلَمْ يُؤْتِ~~? ungent. f.
eum. Pael Marc. 10, 34. ^{o3} ~~وَلَمْ يُؤْتِ~~? fla-
gellabunt eum. Aphel v. 33. ^{o3} ~~وَلَمْ يُؤْتِ~~?
tradent eum. (e) Matth. 24, 9. ^{o3} ~~وَلَمْ يُؤْتِ~~?
interficien^t vos, Eg. (f) Marc. 9, verl. 22.
^{وَلَمْ يُؤْتِ} juva me, ex ^{وَلَمْ يُؤْتِ} v. 24. Luc.
18, verf. 7. ^{وَلَمْ يُؤْتِ} ne molestus sis mihi.
Marc. 15, 13. ^{وَلَمْ يُؤْتِ} crucifige eum. Vid.
Matth.

5. Suffixum tertiae personæ plur. nunquam adhibetur; sed eius vices supplént Pronomina separata (g) & (h).

6. Schwa mediæ radicalis *Peal* cum Suffixo Levi, redit in eam vocalem, e qua ortum est (i).

(β) Affirmativi Quiescentium tertia (perinde ut vocalis Imperativi cuiuslibet Activi) retinetur invariatum *.

CAP.

Matth. 14, 30. serva. me Vocalis ultima omnium Conjugationum Activ. retinetur. (g) Act. 7, 34.

 liberabo eos, vid. Luc. 19, 27.

 (h) Joh. 2, 7. implete eas. (i) Vid. ad n. i. Ex concepit, rad.

 fit Ps. 51, 5. concepit me. ex peperit L. 2, 7. rad. fit Matth. 1, 25.

 peperit eum. Act. 13, vers. 33.

 genui te, ex Phi. 1em v. 10.

(*) Luc.

CAP. V.

DE

VERBO PERFECTO.

§. 31.

IN Verbo eadem considerantur, quæ apud Chaldæos. In tribus istis *Classibus Passivum* ubivis Activo præponit Σ , & in tertia classe, cum Dagesch forte non habeant Syri, Σ duplicant $\Sigma\Sigma$, extra secundas Futuri personas, ubi Σ Præformativum alterum Σ expellit.

II. A Præterito singularum Conjugationum formantur Tempora omnia; mutatis, in quibusdam, vocalibus, & proprio apposito charactere.

D 5

I. Im-

(*) Luc. 17, vers. 19. servavit te.

Psalm 44, vers. 16. texit

me. Matth. 14, 11. attulit illud.

Vid. supra ad lit. (f).

1. *Imperativus & Futurum Peal* ad medium
habent O: Passivorum vero *Imperativus*, cu-
jus prima radicalis schvanda foret, ad eam re-
jicit vocalem secundæ, quæ per lineolam otii
ad Schva quiescens restringitur.

2. *Infinitivus omnium Conjugationum præ-*
ponit O_d ; assumta, extra Peal, insuper termi-
natione O—, per quam differunt a Participis.

4. *Futurum* tres modo adhibet Præforma-
tivas, litera D vicem Chaldæorum tam in
masculino utriusque numeri, quam scm. plu-
ralis, supplente. Reliqua cum Chaldæis con-
veniunt, juxta schema sequens:

III. i. (α) pro (γ) *sub secunda radicali* Peal, ut plurimum in iis, quorum vel prima est (k), vel media (l), & saepius quoque in Neutris (m) venit (ν), in ~~?~~ vero O (n) (β) pro O Futuri venit interdum, præcipue in Neutris (ν) (o), (γ) pro puncto sub prima radicali utriusque Participi interdum adhibetur (γ) in primis quando nominascunt (p). (δ) in

(k) Matth. 2, 7. ~~?~~ didicit. (l) ~~?~~

malus fuit ~~?~~ doluit ~~?~~ *bonus fuit*, &c.

(m) ~~?~~ esuriit ~~?~~, ascendit Matth.

5, 1. &c. Sic ~~?~~ dilexit ~~?~~ timuit &c.

(n) exhorruit Ps. 119. 120. *contractum est*. Iob. 7, 5.

c. 30. 30. Th. 4. 8. (o) Luc. 22, 36. ~~?~~

emet ut habet Gubier ~~?~~ ut habet Trostius,

Math. 18, 35. ~~?~~ faciet v. 8. ~~?~~

cadet &c. (p) Matth. 1, 18. ~~?~~ *uterum ge-*

rens, gravida, Marc. 14, 37. ~~?~~ *dormi-*

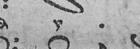
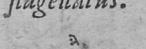
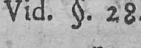
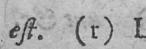
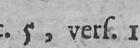
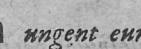
entes. Ebr. 12, 21. ~~?~~ *terribilis*, Marc. 10, 32.

~~?~~

(δ) in Paël (q) & Aphel (r) Participium significationis præteritæ sub media habet (s).

2. Præterquam quod Character posterioris succedat in locum prioris, ut apud Ebræos Chaldaeosque ^v. (β) *Præformativa* in *Peal* nonnunquam pro ^m amant (^x) (s), id quod in verbo est perpetuum (t).

3. Pro vocali quacunque sub vel ante Gutturales

 ^v (q) Marc. 15, 15. ^v ^v
flagellatus. Ebr. 13, 4. coniugium. ^v ^v
pro ^v ^v Vid. §. 28. Obs. 2. honorabile
est. (r) Luc. 4, 6. ^v traditus est.
Vide de his talibus num. 3. (s) Jac. 5, vers. 14.
 ^m ^v ungent eum. Sed Vid. Marc.
6, 1. & Conf. §. 36. (t) Joh. 3, 17. ^m ^v
vivet. Act. 16, 30. ^m ^v vivam. Act. 11, 14. ^m ^v
vives, & Rom. 10, 9. cum epentheticō ^m ^v
Vid. §. 33. Obs. 1. §. 44. 3. (u) Rom.

turales autem $\dot{\sigma}$ ultimae radicalium syllabae, venit quandoque (ν) (u).

4. $\dot{\lambda}$ Characteristicum Passivorum cum prima sibilante transponitur, ut apud Ebræos. ibid. §. 41. III. 4.

5. Verba *Quadrata* (x), aut quæ primæ radicali præponunt ω (y) ω (z) vel $\dot{\lambda}$ (a), aut (β) postpónunt primæ ω (b), vel \circ (c), aut (γ), primam duplicatam postponunt secundæ (d), puncta habent Conjugationum Gravium.

§. 32.

(u) Rom. 11, 20. $\omega\omega\omega$ time. Eph. 4, 26. $\omega\omega\omega$
irascimini, Joh. 11, 22. $\omega\omega\lambda$ petes (x) Matth. 1, 23.
 $\omega\omega\lambda\omega$ exponitur. (y) Ex. 10, 16. $\omega\omega\omega$
festinauit. (z) Act. 28, 6. $\omega\omega\omega$ mutarunt &c.
Ebr. 2, 5. $\omega\omega\omega$ subiecit & v. 8. $\omega\omega\omega$ (a) Matth.
28, 19. $\omega\omega\omega$ discipulos facite. (b) e. g. $\omega\omega\omega$
sustinuit, ex qua radice 2 Tim. 3, 11. est $\omega\omega\omega$
sustinui (c) 2 Thess. 3, 3. $\omega\omega\omega$ eripiet
vos. Act. 8, 1. $\omega\omega\omega$ communicans. (d) 2 Cor.
10, 15. $\omega\omega\lambda$ crescamus.

Bibliothek der
Deutschen
Morgenländischen
Gesellschaft

§. 32. I. Flexio cum Chald. coincidit, nisi quod

1. Tertia plur. Præteritorum fœminina formetur in U vel U°

2. Tertia sing. fœm. Futurorum, ad differentiam secundæ masc. affigat U juxta Schema sequens:

II. 1.

in paradigm. præced.		in paradigm. præced.	M.	SINGULARIA.
$\text{U} \text{ U}$		$\text{U}^{\circ} \text{ U}$	F.	
$\text{U} \text{ U}$	in paradigm. præced.	$\text{U} \text{ U}$	M.	
$\text{U} \text{ U}$		$\text{U} \text{ U}$	F.	
$\text{U} \text{ U}$		$\text{U} \text{ U}$	C. 1.	
$\text{O}^{\circ} \text{ U}$		$\text{O} \text{ U}$	M.	
$\text{O} \text{ U}$		U vel U°	F.	
$\text{O}^{\circ} \text{ U}$		$\text{O} \text{ U}$	M.	PLURALIA.
$\text{O} \text{ U}$		$\text{U} \text{ U}$	F.	
U		U° vel U	C. 1.	

II. 1. *Prima* persona pluralis (e), ac *secunda* utriusque generis & numeri (f) in quacunque Conjugatione, retinent vocalem secundæ radicalis, quæ in *tertia* masc. sing. adfuerat.

2. In Quiescentibus *tertia* ordinarie (g), in reliquis rarius (h), *tertia* Futuri singularis fœminina amittit afformativum.

C A P. VI.

D E

VERBO IMPERFECTO

§. 33.

Verbi Imperfecti natura & divisio
Ebraice & Chaldaice tradita
retinetur: Nisi quod compensatio
nec per Dagesch Forte fieri possit,
nec per vocalem longam; Verba-
que, quorum ultima σι, e numero
Imperfectorum sint eximenda.

* Obs. 1.

(e) 2 Thess. 3, 7. ambulavimus. (f)

Jac. 5, 6. occidistis. 1 Cor. 5, 2.

sedistis Act. 3, 14. petiistis (g) 1 Cor. 7,

39. erit. (h) Marc. 14, 69. dices.

(i) Act.

Obs. 1. Verbum **لَمْ** *vixit* præter imperfectionem tertiae, etiam in Futuro (i), Infinitivo (k), ac Benoni (l) *Peal*, ut & in toto *Aphel* (m), secundam, more Geminarum, abjicit. **لَوْتِ** vero quandoque sequitur ex parte naturam quiescentium secunda (n).

2. Quædam imperfecta formam servant Perfectorum (o), perinde ut apud Ebræos.

§. 34.

(i) Act. 16, 30. c. 11, 14. **لَمْ** *vivam* &c. Joh. 3,

17. ubi est **لَمْ** 1 Cor. 9, 14. ubi est **لَمْ** (k)

Marc. 10, 26. & Luc. 18, 26. **لَمْ** *salvari*

(l) Marc. 5, vers. 28. **لَمْ** *salva*, Luc. 20, vers. 38.

لَمْ *viventes* &c. vid. tamen §. 26. Obs. 2. §. 27. II. 2.

(m) Marc. 15, 31. **لَمْ** *servavit*. ibid. **لَمْ**

servare. (n) Matth. 17, 17. **لَوْتِ** ap. Widmanstad.

Trost. &c. Sed Gutb. haber **لَوْتِ** ita v. 20. **لَوْتِ**

ap. Widmanstad. & Trost. sed ap. Gutbierum est **لَوْتِ**

Luc. 1, 32. **لَوْتِ** ap. Widmanstad. & Trost. sed ap.

Gutbierum **لَوْتِ** &c. Vid. Ebr. Eccl. 11, 3. &

Chald. §. 43. Obs. 2. (o) Cuiusmodi fere Ver-

(Danz. *Aditus Syriae.*)

E

ba

§. 34. Verba ~~ad~~ primam radicalem,

1. Ob Präformativum *cum schwa quiescente notandam*, abjiciunt (p), facta ejus compensatione in sequenti quidem litera una ex litteris **A** **U** **Y** per Kuschoi (q).

2. In Imperativo Peal primam itidem abjiciunt, secunda cum vocali consueta O³ (r) (v)
(s) vel (w) (t) notata.

§. 35.

ba **עַ** quorum media Gutturalis vel O fuerit.
v. g. Matth. 5, 16. **וְלֹא** luceat. Ebr. 4, 4. 10.

Quamplurima verba, quorum media O, potissimum
in Pacl. v. g. Gal. 5, 7. turbavit vos &c.

(p) Matth. 19, 5. **ঠো** adhæredit. (q) c. 2,

6. prodibit. c. 8, 12.

exibunt. Marc. 9, 29. οὐδὲν egredi.

(r) Marc. I, 25. ~~1009~~³ exi. m. c. 9, 25. ~~1009~~³

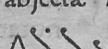
exi f. Matth. 25, 6. ~~oo~~ ^o *exit*. (s) Act. 8,
29. ~~o~~ ^o *adhære*. Rom. 12, 16. ~~o~~ ^o *ad-*
hærete. (t) Matth. 21, 21. ~~o~~ ^o *cade*. Luc. 23, 30.

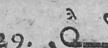
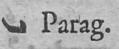
§. 35. Geminantia secundam.

I. In Peal (u), Aphel (x), & Etraphal (y),
secundam radicalem abjiciunt; substituto, in
Præterito Peal quidem, pro Schva retrahen-
do (z).

E. 2

Obs.

 cadite. (u) Marc. 3, 1. ingressus est, pro Sic Matth. 22, 12. ingressus es. Joh. 4, 38. ingressi estis. in quibus vocalis literæ abjectæ retrahitur. Secus Jac. 5, 4. pro ubi schva erat retrahendum. Ita Jos. 23, 3. progressus sum. Sed in Fut. retrahitur Schva; ut Matth. 5, 20.

 introibit Actor. 20, vers. 29. Marc. 9, 25. ingredieris f. cum Parag. Vid. §. 42. (x) Hebr. 2, 10. venire fecit. Luc. 12, vers. 16. produxerat terra. (y) Jer. 31, vers. 19. ignominia suffusus sum.

(z) Luc.

Obs. in *Peal Participium posterius* (z) regulare est: Prius vero *Benoni secundam radicalem mutat in* ʃ (a), quod, voce crescente, modo maner (b), modo perit (c).

II. In Ethpeel analoga sunt; sicut etiam in Pael, eiusque Passivo; nisi quod in his quandoque pro secunda radicali in locum Dagesch characteristici transmota, substituant similem primæ (d).

§. 36. Verba ʃ I. primam, cum Schva quiescenti notandam, mutant

I. in *Peal* in ʃ quiescens in (z), secunda radicali cum ɔ̄ vel ə̄ notata (e).

2. in

(z) Luc. 8, 30. ingressi, vid.

§. 31. III. 1. (y) (a) Matth. 7, 21. ingrediens. (b) c. 10, II. 12. (c) Jac.

4, 5. concupiscit. f. 1 Cor. 10, 6. concupiscentes, (d) Act. 17, 16. mærore afficiebatur. (e) Luc. 1, 31.

paries

2. in Aphel (f) & Ettaphel (g) u mutatur in O.

Obs. 1. וְיַעֲשֵׂה (h) & וְיַעֲשֶׂה (i) Futurum Peal formant ad analogiam Ebræam, prima implicite quiescente in (^).

2. Sic יְ in Peal quiescit in (^) (k) vel (^) (l);
E 3 in

paries v. 13. בְּרָא לְ pariet. 1 Tim. 5, vers. 14.

בְּרָא לְ parient. (f) Matth. 1, 42. בְּרָא לְ mutuum petet. (f) Matth. 1, 2. seqq. בְּרָא לְ gennit. 2 Tim. 2, 23. בְּרָא לְ gignentes.

(g) Act. 11, 24. בְּרָא לְ additus est. Matth. 25, 29. בְּרָא לְ angebitur. (h) Matth.

9, 30. בְּרָא scier. (i) c. 19, 28. בְּרָא sedebitis &c. (k) c. 12, 4. בְּרָא com-

edere c. 6, vers. 25. בְּרָא comedetis. Marc.

11, 14. בְּרָא comedet. (l) Matth. 12, 32.

בְּרָא dicet.

(m) 1 Cor.

in Aphel vero & Ettaphel mutatur in O (m),
in verbis **לִבְנָה** (n) & **לְמַלֵּךְ** (o) in **לִבְנָה**.

3. **מְלֹא** (p), **מְלֹאת** (q), & **מְלֹאָה** (r) mu-
tant **ל** in Passivo in **לְ**.

II. In Imperativo Peal primam etiam, cum
Schva mobili efferendam, verba **מְלֹא** (s),

item-

(m) 1 Cor. 13, 2. **וְלֹא** comedere faciam.

(n) Matth. 14, 11. **וְלֹא** attulit. Marc. 6, 55.

וְלֹא adducere. (o) Joh. 3, 18. **וְלֹא**.

credidit. c. 20, 29. **וְלֹא** credidisti. Actor.

16, 15. **וְלֹא** credidi Ebr. 3, 5. **וְלֹא**

fidelis fuit. (p) Matth. 25, 10. **וְלֹא** clan-

sus est. (q) Matth. 25, 16. **וְלֹא** negotia-

tus est. (r) Rom. 8, 22. **וְלֹא** ..

ingemiscentes. f.

(s) Matth.

§. 36. II. Quiescentium Prima §. 37. I. n. 1. Secunda. 59

itemque **יְלִי** (t) & **וְלִי** (u) abjiciunt; secunda pro natura reliquarum punctata.

§. 37. Quiescentia Ajin, secundam radicalem
ubivis abjiciunt (x).

I. Substituta pro Schva retrahendo vocali
primitiva; &

I. amplius pro (y) adhibent (o)(y), & pro
E 4 (z).

(s) Matth. 22, vers. 44. **וְאַתֶּה** sede. c. 26, 36.

וְאַתָּה sedete. (t) c. 8, 22. **וְאַתָּה** veni m. Joh.
4, 16. **וְאַתָּה** veni f. Matth. 4, 19. **וְאַתָּה** venite m.
c. 28, 6. **וְאַתָּה** venite f. (u) Matth. 9, 6.

וְאַתָּה abi c. 25, 41. **וְאַתָּה** abiti, m. Marc. 5, 34.

וְאַתָּה abi f. c. 16, 7. **וְאַתָּה** abite. (x) Actor.

10, 26. **וְאַתָּה** surge Gal. 5, 1. **וְאַתָּה** surgite

Math. 5, 39. **וְאַתָּה** stabitis. (y) 1 Cor.

15, 1. **וְאַתָּה** stetistis pro **וְאַתָּה**

Act. 28, vers. 17. **וְאַתָּה** steti pro **וְאַתָּה**

(z) Luc.

(^a) usurpant υ (z). Quod ipsum υ Præteritum in Λασο (a) & in Σορο Fut. (b), & Imperativ. (c) Peal, pro quocunque puncto retrahendo adhibent.

2. Participium Peal, præterquam quod secundam radicalem in masc. sing. in Ι (d) alias in υ (e) mutet, regulare est.

3. Præ-

(z) Luc. 1, 69: Σορο^ν exexit. Matth. 26,
15. Σορο^ν constituerunt. Act. 7, 60. Σορο^ν
eriges. (a) Marc. 9, 26. Αλασο^ν mortuus est, pro
Λασο Gal. 2, 19. Λασο^ν mortuus sum, pro
Λασο. (b) Matth. 12, 18. Σορο^ν ponam.
Luc. 1, 9. Σορο^ν ponet &c. (c) Joh. 18, 11.
Σορο^ν pone. Luc. 9, 44. Σορο^ν ponite. Sed
Præt. Matth. 27, 37. Σορο^ν posuerunt &c. Infin.
2 Cor. 12, 14. Σορο^ν ponere. (d) Matth. 13, 2.
Σορο^ν stans. (e) Luc. 9, 32. Σορο^ν stantes.
c. 5, vers. 2. Σορο^ν & Ισο^ν Matth.
24, vers. 36.
(f) Matth.

3. *Præformativa*, Schva sub prima radicali ablato, sub se postulant Schva (f); in Ethpeel vero, nisi L Præformativum acceſſerit (g), L characterifticum geminatur (h).

II. in *Conjugationibus Gravibus*, vel

1. medium in C mutant (i); vel

2. primam duplcatam in locum secundæ abjectæ statuunt; adhibita ante hanc, loco characteris, litera simili tertiae (k).

E 5

§. 38.

(f) Marc. 3, 24. seqq. stare. (g) 2 Thess.

2, 2. commovebimini. (h) Matth. 2,

3. commotus est. c. 11, 7. confirmatus.

(i) Act. 15, vers. 32. confirmarunt. 1 Thess. 3, 13. confirmabit.

Col. 2, 19. confirmatus &c. (k) Act. 19, 17. exaltabatur.

Eph. 4, 14. commoventur, ex

L cum prima sibilante transpositum, & in ? mutatum est. Vid. §. 31. III. 4.

(l) Eph.

§. 33. Quiescentium tertia

I. *Voce in fine non crescere, desinunt*

i. *Omnia Præterita* in \square (1), extra *Peal*,
quod \square *habet* (m), \square *rarius* (n), potissimum
in *Intransitivis*.

2. *Omnia Futura* (o) ac *Participia* priora (p) in Γ , Posteriora vero in Peal quidem in

(1) Eph. 3, 5. et in revelatum est. Act.

I, 3. ~~et ostendit~~ ostendit c. 21, 26. ~~et purifica-~~
tus est. c. 16, 33. ~~lavat~~ lavit. Apoc. 12, 9. 10.

13. projectus est. (m) Matth. 16, 17.

U manifestavit. (n) Joh. 8, 56. **W** ^x gavisus est.
i Petr. 4, 1. **W** cessavit. (o) Math. 11, 27.

Huius revelabit. c. 10, 26. **A**guila revelabi-

tur c. 24, 29. **Q** uis offendet, I Cor. 7, II.

Si reconciliabitur. f. 1 Tim. 4, vers. 14.

L m s l negliges. (p) i Cor. 3, vers. 13.

revelans. ibid. & Marc. 4, 22. reperitur

in **יָמִן** (q), in reliquis vero in **יָמֵן** (r).

3. *Imperativi* Peal in **יְמַלֵּךְ** (s), Ethpeel in
יְמַלֵּךְ (t) reliquarum in **יְמַלֵּךְ** (u).

4. *Infinitivus* Peal definit in **יְמַלֵּךְ** (x).

Obs. ab **וְיָמֶלֶת** dicitur in Imperativo Peal
וְיָמֶלֶת (y) & ab **וְיָמֶלֶת** ibidem **וְיָמֶלֶת** *veni* (z).

II. Voce

יְמַלֵּךְ revelatus. c. 14, 15. **יְמַלֵּךְ** significans,

Ebr. 9, v. 22. **יְמַלֵּךְ** purificatus. Act. 24, 26.

יְמַלֵּךְ adducens. (q) 1 Cor. 11, 5. 12. **יְמַלֵּךְ** re-
velatum est. (r) Lue. 16, 20. **יְמַלֵּךְ** percussus.

Ebr. 10, 23. **יְמַלֵּךְ** ablutus. (s) Act. 9, 11.

יְמַלֵּךְ quare. (t) Ps. 94, 1. **יְמַלֵּךְ**
indica te, appare. (u) Matth. 8, 4. **יְמַלֵּךְ** ostende v. 3.

יְמַלֵּךְ mundus esto, c. 17, 27. **יְמַלֵּךְ** projice. (x)

Joh. 11, 31. **יְמַלֵּךְ** flere. (y) **יְמַלֵּךְ** bibe,

ut Gen. 24, 14. **יְמַלֵּךְ** quod Lue. 12, 19. habetur,
femininum est. (z) Matth. 8, 22.

(a) Act.

II. Voce in fine crescente, Tertia Radicalis

I. Abjicitur, (α) ante ^o Futurorum (a),
itemque (β) ante Suffixa; ubi tamen retinetur
vocalis præcedens (b) sequente in Futuris
quiescente 1.

Obs.

(a) Act. 7, 49. **ئەنلەك** adificabitis 2. Cor. 4,

10. **ئەنلەك** manifestabuntur, Joh. 11, v. 55.

ئەنلەك purificabunt, Act. 21, 23. **ئەنلەك**

ut purifcentur, Matth. 18, 10. **ئەنلەك** despici-

cietis. (b) Marc. 5, 22. **ئەنلەك** vidit eum.

Matth. 9, 22. **ئەنلەك** vidit eam. Gen. 16, 13. **ئەنلەك**

vidit me. Fut. 1 Cor. 8, 10. **ئەنلەك** videbit te. Luc.

19, 4. **ئەنلەك** videbit eum, Lev. 13, 3.

ئەنلەك videbit eam. Joh. 16, 22. **ئەنلەك**

videbo vos. Imperat. Pael **ئەنلەك** ostende

mihi. Joh. 14, 8. 9. **ئەنلەك** ostende nobis. Matth.

6, vers. 13. **ئەنلەك** libera nos. Aphel c. 17, 17.

ئەنلەك

Obs. In Infinitivo Peal (c), ut & omnibus
Præteritis in u_x terminatis (d), mutatur ob Suffixa
in u mobile, vocali præcedente in Schva
correpta: nisi accesserint Suffixa u° & u°
cum quibus u_x manet quiescens (e).

2. *Muta-*

$\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}$ adduc eum. Peal Matth. 5, vers. 29.

$\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}$ erue eam & abjice eam.

Hic vocalis manet cum fulcro. (c) Matth. 2,

13. $\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}$ querere eum. Psalm. 41, 7.

$\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}$ ad videndum me. Omissum

hoc u Joh. 7, vers. 7. $\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}$ odisse

vos. (d) Matth. 12, 22. $\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}$ sanavit il-

lum. Luc. 22, 51. $\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}$ sanavit illam: Act. 10,

28. $\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}$ ostendit mihi. Vid. 2 Tim. 3, 11.

Luc. 10, vers. 34. $\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}$ & venire fecit eum.

(e) Col. 2, 13. $\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}\text{u}^{\circ}$ servavit vos.

(f) Gal.

2. Mutatur in ϖ (a) Mobile per vocalem Verbi (a) in omni Infinitivo (f), (b) fœminino Præteritorum (tert.) singularis (g), ac (c) Futurorum pluralis numeri (h). Alias (e) Quiescens, in Præteritis quidem in (i) in

- (f) Gal. 3, 23. ρεβελαρι,
Matth. 16, 21. ρεβελακ indicare. Phil. 1, 7.
ρεβελακ sentire. Ebr. 6, 14. ρεβελακ angendo. Marc. 6, 55. ρεβελακ adducere.
- (g) 1 Tim. 1, 14. ρεβελακ exuberabit. Matth. 14, 32. ρεβελακ cessavit 1 Cor. 10, 11. ρεβελακ pervenit. Rom. 16, 6. ρεβελακ laboravit. Rom. 3, 21. ρεβελακ revelata est. Act. 15, 3. ρεβελακ deduxit. Matth. 9, vers. 22. ρεβελακ sanata est. c. 26, 12. ρεβελακ injectit. Vid. c. 14, 11. (h) Luc. 23, 28. ρεβελακ flebitis, c. 2, 35. ρεβελακ revelabuntur. (i) Peal. 1 Cor. 15, 10. ρεβελακ laboravi.

in secunda autem singulari Futurorum in (n)
(k).

Obs.

laboravi. Joh. 4, 38. $\overset{\circ}{\Delta} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu}$ laborasti. Ethpeel

Phil. 1, 13. $\overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\omega}$ revelata sunt. 2 Cor. 11, 6.

$\overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\omega}$ manifesti fuimus. Vid. similia exempla
Eph. 1, 11. c. 2, 10. Pael Luc. 10, 21 $\Delta \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu}$
celasti. Gal. 2, 18. $\Delta \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu}$ ostendi. Act. 28, 1.

$\overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\omega}$ ostenderunt. 2 Cor. 7, 11. $\overset{\circ}{\Delta} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu}$

ostendisti. Ethpael, Act. 22, 3. $\Delta \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\omega}$ nutritus
sum. Luc. 17, 14. $\overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\omega}$ mundati sunt. c. 8, 2.

$\overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\omega}$ sanatae sunt. ap. Gutbierum; sed Trostius
habet l. c. $\overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\omega}$ Aphel, Marc. 9, 17. $\Delta \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu}$

adduxi. Matth. 20, 12. $\Delta \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu}$ aquasti Act. 19,

37. $\overset{\circ}{\Delta} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu}$ adduxisti. Matth. 21, 7. $\overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\omega}$

adduxerunt m. Luc. 24, 1. $\Delta \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu}$ apud Trostium,

sed Gutbier habet $\overset{\circ}{\Delta} \overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu}$ adduxerunt f. Ettaphal,

Apoc. 12, 9. 10. 13. $\overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\omega}$ projecti sunt. Vid.
c. 12, 23. ubi est $\overset{\circ}{\alpha} \overset{\circ}{\nu} \overset{\circ}{\omega}$ (k) Luc. 3,

Obs. I. *Desinentium in ٣^o Præteritum.*

(α) in *tertia* utriusque generis ac numeri ultimam radicalem abjicit, & afformativo præmittitur in singulari (º) (l), in plurali (º) (m).

(β) *Extra tertiam personam* ٣ in ٢ mutat, præcedente in prima singulari (º) (n), alias (º) (o).

2. Omnium Conjugationum *Imperativi Afformativa* habent (α) in *fæm. sing.* ٢ (p), *Plur.*

31. **وَبَلَّ** *vocabis* f. apud Gutbierum, sed Trostius habet **وَبَلَّ** Joh. 11, 40. **وَبَلَّ** *videbis* f. &c. (l) Luc. 1, 29. **لَبَّا** *vidit* f. (m) Matth. 17, 8. **وَبَلَّ** *viderunt* m. Marc. 15, 47. **لَبَّا** *vide-*
runt f. (n) Joh. 8, 38. **لَبَّا** *vidi.* (o) Marc. 2, 12.
لَبَّا *vidimus.* Act. 22, 15. **لَبَّا** *vidisti.* Joh. 8,
32. **وَلَبَّا** *vidistis.* (p) Joh. 4, 16. **لَبَّا** *voca-*
Psalm. 6, 5. **لَبَّا** *convertere* Ps. 42, 6. **لَبَّا** *exspecta.*

(q) Matth.

Plur. $\overline{\text{O}}\text{---}$ (q) (β) In plur, mascul. O^{y} , (r)
(vel OO^{y} aut OOL^{y} (s).

CAP. VII.

DE PARTICVLIS.

§. 39.

PArticulae 1. Inconnexæ, quarum pars supra
§. 30. II. posita; petuntur ex textibus, aut
Lexicis. Adverbia qualitatis, ab Adjectivis de-
rivata, desinunt in ΔL .

2. Connexæ $\text{V}\overline{\text{O}}\text{---}$ præfiguntur per
Schva, & ante literam radicalem schvandam,
ad quam vocalis I mediani rejecta, per (γ) (t).

CAP.

(q) Matth. 28, 6. $\text{O}\overline{\text{L}}\text{---}$ videte Vid. Luc. 15,

9. ubi est simile exemplum in $\text{O}\overline{\text{L}}\text{---}$ & c. 23, 28. in

حَقِير (r) Matth. 9, 30. $\text{O}\overline{\text{L}}\text{---}$ videte, Phil. 2,

15. $\text{O}\overline{\text{L}}\text{---}$ conspiciamini i Cor. 5, 7. O^{y} ex-

purgate. Joh. 21, 12. $\text{O}\overline{\text{L}}\text{---}$ vescimini. v. 6. O^{y}

projicite. (s) Vid. §. 42. (t) ob §. 19. Ebr. 10,

vers. 34. $\text{O}\overline{\text{L}}\text{---}$ et doluit (Sed $\text{O}\overline{\text{L}}\text{---}$

(Danz. Aditus Syriae.)

F

dolor,

CAP. VIII.
D E F I G V R I S
E T Y M O L O G I C I S.

§. 40.

Prosthesis pæponit quandoque Radicalibus Serviles.

i. و , و , ل (u), vel ل (x), locum primæ radicalis occupantes.

3. alias

dolor, non est pro **עֲבֹד**, ut Ebræum קָנַב; sed ad formam **עֲבֹד** malum; hinc fit Rom. 9,

۲. حَسْبٌ وَ dolor, Act. 28, 8. حَسْبٌ

~~5~~ dolore, Matth. 19, 29. ~~11⁰~~ in centum. c.

13, 8. ~~11⁵⁰~~ quod centum. Sed Marc. 6, 37.

~~27~~? ducentorum, formæ ~~27~~ duos

non ut Ebraeorum פָּתִים. (u) Vid. §. 31. III. 5.

(x) bibet, in Præterito & Imperativo ut

Marc. 14, 23. Οὐαὶ οὖτις ἀποβιβάσεται. Luc. 13,

2. alias v. g. $\Delta\Delta$ servientes otiose præpositas. (y).

§. 41. Epenthesis, præter Δ Infinitivorum, (z), inserit quandoque

1. literam Δ ante Suffixa Verborum in \circ
& Δ desinentium; quæ loco puncti, Suffixo
præmittendi, habet (^o) (a).

2. literam \circ post primam radicalem vo-
F 2 cum

26. $\overset{\circ}{\Delta}\overset{\circ}{\alpha}\overset{\circ}{\rho}$ & bibimus. Matth. 26, vers. 27.

$\overset{\circ}{\Delta}\overset{\circ}{\alpha}\overset{\circ}{\iota}$ bibite &c. Sed v. 29. $\overset{\circ}{\Delta}\overset{\circ}{\alpha}\overset{\circ}{\iota}$ bibam Luc. 1,

15. $\overset{\circ}{\Delta}\overset{\circ}{\alpha}\overset{\circ}{\iota}$ bibet. Marc. 10, vers. 38. $\overset{\circ}{\Delta}\overset{\circ}{\alpha}\overset{\circ}{\iota}$

bibetis. c. 15, 23. $\overset{\circ}{\Delta}\overset{\circ}{\alpha}\overset{\circ}{\rho}\Delta$ bibere c. 2, v. 16.

$\overset{\circ}{\Delta}\overset{\circ}{\alpha}\overset{\circ}{\iota}$ bibens. Sic $\overset{\circ}{\Delta}\overset{\circ}{\alpha}\overset{\circ}{\iota}$ sex, pro $\overset{\circ}{\Delta}\overset{\circ}{\alpha}\overset{\circ}{\iota}$, item.

$\overset{\circ}{\Delta}\overset{\circ}{\alpha}\overset{\circ}{\iota}$ sexaginta. (y) $\overset{\circ}{\Delta}\overset{\circ}{\alpha}\overset{\circ}{\rho}\Delta$ contra.

$\overset{\circ}{\Delta}\overset{\circ}{\alpha}\overset{\circ}{\iota}$ tantum. (z) quo de vid. §. 30.

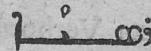
III. 2. (a) Luc. 24, 39. $\overset{\circ}{\Delta}\overset{\circ}{\alpha}\overset{\circ}{\rho}\Delta$ palpate me.

P. 2, II. $\overset{\circ}{\Delta}\overset{\circ}{\alpha}\overset{\circ}{\rho}\overset{\circ}{\mu}\overset{\circ}{\iota}$ tenete eum.

(b)

cum quarundam aliunde derivatarum (b).

3. Quandoque post Praeformativa, in primis Futuri (c), ac ante Afformativum ○
Quie-

(b) ex קָסָא thronus.

Bochart. Hier. P. I. l. 2. c. 55. p. 669. refert etiam
huc. Ez. 13, v. 19. pro בְּהֹתִי item

רַמְשָׁק pro רַמְשָׁק גָּמָר cubitus. נְגָמֵר pro גָּמָר Damascus. volvere. פְּנָק pro פְּנָק deliciari. שְׁנָק pro שְׁנָק suffocari. פָּנָק pro פָּנָק scepterum. פְּצִיר pro פְּצִיר rivus.

Vid. Lit. Ebr. §. 5. Obs. 1. (c) Sæpe in verbo ut Rom. 10, v. 9. vives, pro

quo Act. 11, 14. c. 16, 31. Ez. 18, 23. vives, pro quo Joh. 3, 17. &c. i Thess. 2,

16. servabuntur. pro quo i Tim. 2, 4.

 i Cor. 7, 17. bis servabis,

pro quo i Tim. 4, 16. Vid. 2 Cor. 12, 9.

Huc referunt Matth. 21, 15. & Marc.

14, 4. displicuit. de Poly syllabico-
rum in desinentium, Vid. §. 27. Obs. 3. de ○
quorundam Nominum, vid. §. 26. Obs. 4.

(d) Act.

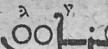
Quiescentium tertia, Suffixo superinducto (d).

§. 42. Paragoge producit vocem, otiose in fine adjiciendo

I. ad secundam Futuri singularem fœm. (e).

2. ad personas verborum in & o crescentes: quod, vocali mediae radicalis servata, in fœminino sibi præmittit u (f), in

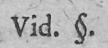
F 3 masculino

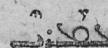
(d) Act. 28, 2. vocarunt, pro οὐδέποτε

Vid. §. 42. Matth. 2, 10. 11. vide-
runt eum, ex Οὐδέποτε c. 17, 8. Nisi in his talibus ultimam radicalem servatam dixeris. (e) Marc.

9, vers. 25. ingredieris, rad.

Vid. §. 35. 1 Cor. 7, 16. servabis,

Aph. rad. Vid. §. 33. I. §. 41. 3. quod

Marc. 6, v. 23. habetur quod
petieris, requirebat Suffixum pronomen; græce enim
dicitur ὁ ἐάν με αὐτήσῃς. (f) Ps. 68, 10.

habitarunt ille. Joh. 11, 30. miserunt f.

Marc.

masculino Quiescentium ultima quidem ○ (g)
alias ḥ (h).

3. rarissime । (i).

§. 43. *Aphæresis aufert ab initio vocis vel ipsam literam* (k), *vel subducta lineola otii, ejus ad minimum sonum* (l).

§. 44.

Marc. 16, 5. ingressæ sunt. Matth. 28,
vers. 8. 11. abierunt f. Rom. 16, vers.
12. quæ laborarunt, ap. Trostium, sed
Gutbier habet rad. (g) Act. 28, 2.
 vocarunt, de । Vid. §. 41. 3. (h) Vid.
§. 30. III. (i) 2 Cor. 1, vers. 4.
consolabimur. (k) Vid. §. 34. 2. §. 36. II. Sic
। ablatum est in unus ex item in
 finis, ex commoratus est
soror, ex frater. (l) Cujusmodi usita-
ta (α) sub । vocum homo, arca-
num. alius, postremus,
 cognatio. Et quarund. origine græ-
carum

(g) §. 44. Syncope concidit e medio vocis vel literam, vel ejus sonum.

I. Ex literis i. primam radicalem in prima futuri singularis ordinarie (m), alias rarius (n).

F 4

2. in

carum &c. (β) sub σι Schwando verbi ποτι
in primis aliis temporibus postpositi. De Pronomi-
nibus. Vid. §. 28. Obs. (m) Phil. 2, 19. οὐτι
discam. (n) 1 Cor. 4, 6. οὐτις discetis.
Sed in Pael v. g. Matth. 5, v. 19. οὐτις doce-
bis, pro οὐτις quod est Joh. 7, 35. Ebr. 8, 11.
Sic A&t. 4, 18. οὐτις docebunt &c. Matth.
11, 1. οὐτις ad docendum. c. 4, 23.
οὐτις docens &c. De i. Participii Gemi-
natorum extra masc. sing. Vid. §. 35. De
verbi οὐτε Vid. §. 33. i. De ultima Partici-
piorum ac prima Pronominum, invicem coalescen-
tium, abjiciendis. Vid. §. 30. II. 3.

(o) un-

2. in **לֹא** (o), & **לֹא** (p), ex
compositis, item vocis **אַמְתָּה** (q) in
femmininum flexæ.

3. Quandoque secundam radicalem, quæ in Geminantibus, prima duplicita in locum secundæ constituta, vicem Dagesch Characteristici apud Ebræos & Chaldæos subire solet (r).

II. Sonum literæ concidit, cui subducta est lineola otii (s).

§. 45.

(o) **עֲנָקָם** i Joh. 4, 12. pro quo alibi Luc. 19, 30.
&c. **לֹא** (p) *subito*, Marth. 3, 16. forte
enim idem notat **לֹא** **לֹא** Luc. 14, 18. pro
אַתָּה μᾶς. (p) *Alius*, Act. 12, 17. unde Matth. 2,
vers. 12. **אַמְתָּה** *alia*. (r) Hinc pro **כֶּלֶב**
sphera, dicitur **כֶּלֶב**. Sic Matth. 27, 33.
כֶּלֶב *cranium capitinis*, pro **כֶּלֶב**
Sic **כֶּלֶב** קְרָנוֹת. שׁוֹשָׁלָה & Gen. 11, 9.
pro **כֶּלֶב** *rad.* בְּלֵב. (s) Usitata hæc est
(a) sub ? & ؤ & ئ schvando ante ؤ in **مَبْرُوك**
nova.

§. 45. Apocope resecat in fine vocis

1. Usitatissime literam ל Nominum, in ל ^o
(t) & Δ ^u (u) desinentium, præmissis Quies-
centibus manentibus.

2. Minus usitate in formis aliis eandam li-
teram ל (x), aliasque (y).

F 5

§. 46.

nova. Matth. 13, vers. 52. &c. ל ^o ב ^o נ ^o urbs,

27, 53. ל ^o ב ^o נ ^o navis, c. 14, 22. ל ^o ב ^o

mulier, c. 5, 28. In regimine vocis ל ^o ב ^o filia

Luc. 8, 42. Ita in ל ^o ב ^o latus, juxta, Matth. 21,

i. ל ^o ב ^o potens, Gen. 6, 4. De Pron. ל ^o ב ^o

Vid. §. 28. (β) Sub secunda radicali geminatorum.

loco Dagesch, in plurali expressa, ut Act. 4, 24.

ל ^o ב ^o maria, ex ל ^o ב ^o Matth. 4, 13. (t)

Ebr. 7, 26. ל ^o ב ^o malitia, pro ל ^o ב ^o Marc.

7, 22. Sic. Luc. 11, 17. ל ^o ב ^o regnum, vid.

Matth. 3, 2. ubi est ל ^o ב ^o נ ^o &c. (u) 2 Reg.

6, 2. ל ^o ב ^o trabs, pro ל ^o ב ^o v. 5. (x) ל ^o

Pro ל ^o ב ^o domus. (y) l in ל ^o ב ^o convertare.

Pf.

§. 46. Metathesis hic raro transponit literas (z), vel vocales (a)

CAP.

Pf. 6, 4. pro לְזַעַר rad. לָזֵר. (z) in
לֹזֶר cucurrit. Imperativus Pael semper transpo-
nit literas, v. g. 1 Tim. 6, 11. לִזְעַר curre. 1 Cor.

14, 1. Ebr. 12, vers. 14. לִזְעַר currite; qsl. ex
Pael, vocali cum litera transposita simul remeante.

Ex לְזֹאָר odor. Joh. 12, vers. 3. &c. sit plur.

לְזֹאָר odores. Quo trahi poterat לְזַעַר
pro לְזַעַר quod vid. §. 41. not. (c) (a) לְזַעַר
in toto Aphel vocales transponit; ut Matth. 13,

46. לְזַעַר potuit, invenit. Marc. 11, 13.

לְזַעַר Luc. 11, 7. לְזַעַר Posterior
vocalis deinceps, voce crescente mutatur more
consueto. Sic וְזַעֲדָה contra, præter Suffi-
xa gravia, itemque personæ primæ sing. ô trans-
ponit. Ut Rom. 8, 31. וְזַעֲדָה con-
tra nos, &c.

(b) Jer.

CAP. IX.

DE SYNTAXI.
PRAESUPPOSITIS FERE ILLIS,
QUAE EBRAICE OCCURRUNT
REGULARITER.

Obs.

§. 47.

Numerale Multiplicativum s. Proportionale formatur, interveniente ♩ (b), & numero multiplicanti litera ☐ quandoque praefixa (c).

§. 48. Derivativa Nomina formantur.

I. Diminutiva nimirum inferunt ante ♩ Emphati-

(b) Jer. 17, 18. duplus, sic Dan. 3, 19. septuplum. (c) Matth. 19, 29.

centuplum. Quo casu ב vel significat in, subintellecta voce mutatum: h. l. unum in centum mutatum: vel, si idem est ac pro, aut propter, ut Gen. 29, 18. c. 18, 28. &c. per Hypallagen competenter voci h. m. pro, vel propter unum, Centum pro uno, septem &c.

phaticum, in Masculinis $\overset{\circ}{\text{א}}$ (d), vel $\overset{\circ}{\text{א}}$ (e),
in Fœmininis $\overset{\circ}{\text{א}}$ (f) raro duas simul con-
jungunt formativas (g).

2. Adjectiva *Denominativa* (h), *Numeralia*
Ordinalia (i), itemque *Patronymica* (k), &
Gentilitia (l) Substantivorum terminacioni em-
phaticæ $\overset{\circ}{\text{י}}$ præponunt $\overset{\circ}{\text{ו}}$ vel $\overset{\circ}{\text{ו}}$ Sed si
Nomina

- (d) $\overset{\circ}{\text{א}}$ *fraterculus*, ex $\overset{\circ}{\text{א}}$ *frater*.
- (e) $\overset{\circ}{\text{א}}$ *catellus*, ex $\overset{\circ}{\text{א}}$ *canis*.
- (f) $\overset{\circ}{\text{א}}$ *filiola*, ex $\overset{\circ}{\text{א}}$ *filia*.
- (g) $\overset{\circ}{\text{א}}$ *parvulus*,
 $\overset{\circ}{\text{א}}$ *filiola parva*. (h) 2 Petr. 1, 3.
 $\overset{\circ}{\text{א}}$ *divinus*. 1 Cor. 2, 13. $\overset{\circ}{\text{א}}$ *spiritualis*.
fem. plur. & c. 15, 44.
- (i) Matth. 17, 27. $\overset{\circ}{\text{א}}$ *primus*. (k) Phil. 3, 5.
 $\overset{\circ}{\text{א}}$ *Ebraeus filius Ebraorum*.
- Vid. 2 Cor. 11, 22. ubi etiam est $\overset{\circ}{\text{א}}$ (l) Act.
22, 27. $\overset{\circ}{\text{א}}$ *Romanus*.
- (m) c. 18,

Nomina Urbium desinunt in מֹוֹן, id prius
abjicitur (m).

§. 49. 1.) Comparativus non modo parti vi-
ctæ præponit לִי (n), sed & sæpe insuper
לַיְלָה multo (o).

2.) Superlativus vel cum Ebræis parti victæ
præponit לְ (p), aut Positivum duplicat (q);
vel eidem adjicit voculam לְאֵלָה valde (r).

§. 50.

(m) c. 18, 19. מֹוֹן וְלִי Ephesus. c. 21,

29. לְתִתְנִי Vid. c. 19, 28. 34. 35. ubi in his, locis
est לְתִתְנִי Ephesiorum. (n) Matth. 11, 11.

סְבָדָה וְתִתְנִי major est ipso. (o) Ebr. 4, 12.

לְעִזָּה לְתִתְנִי acutior multo
quam gladius. (p) Matth. 2, 6. לְמִינִית לְמִינִית

parva inter reges; i. e. minima regum. (q) c. 21, 41.

לְעִזָּה לְתִתְנִי male, male, i. e.
pessime perdet illos. (r) c. 8, 28. לְתִתְנִי

לְתִתְנִי

§. 50. Casus obliquos per Particulas indicatur, Genitivo præfigunt? (s) Dativo Δ (t), Accusativo itidem Δ (u) vel separatam Δ (x), Vocativo interdum ΟΙ^ρ (y), & Ablativo Δ (z) vel separatam Δ (a).

§. 51. Substantivorum, res diversas significantium, vel

1. Prius ponitur in Regimine (b), vel
2. priori

Δ Δ? ſe vi valde. c. 4, 3. ΔΩ Δ Δ valde
excelsus. (s) c. 1, 1. ΔΩΔ? ΔΔ?

ΔΔ? descriptio nativitatis ΗΕſu, (t) v. 18,
ΔΔΔ ΔΔ Δ Δ Δ desponsata fuit

Josepho. (u) vers. 2. ΔΩ Δ Δ Δ

ΔΔ Δ Δ Isaac genuit Iacobum, (x) Gen.

1, 1. ΔΔ Δ Δ terram (y) Jer. 23, 1.

ΔΔ Δ Δ ΟΙ^ρ o pastores. (z) Matth. 4, vers. 4.

ΔΔ Δ Δ pane. (a) v. 1. ΔΔ Δ Δ

a Diabolo. (b) Matth. 1, 22. ΔΔ Δ Δ

per

2. priori in statu suo relicto, præfigitur posteriori nota Genitivi ? (c) vel

3. priori insuper superadditur Pronomen ejusd. cum Recto generis & numeri (d), licet utrinque inseratur quandoque vox alia (e).

§. 52. ~~—~~ homo, saepe infinite sumitur, pro quidam, aliquis (f). Duplicatum signi-

per manum prophetæ c. 4, 5. ~~—~~ civitas sanctitatis. Plura vid. §. 27. 1. (c) c. 1,

37. ~~—~~ captivitas Babylonie

v. 1. ~~—~~ descriptio nativitatis ejus. (d) Matth. 1, 24. ~~—~~ angelus (ejus) Domini. (e) v. 18. ~~—~~

~~—~~ nativitas ejus vero IEsu, vers. 20.

~~—~~ a spiritu est sanctitatis. (f) c. 15, 20. ~~—~~

~~—~~

significat distributive, *unusquisque*, *quilibet*, *singuli* (g). Cum negatione, *nullus* (h).

§. 53. ~~Si~~ aliquid, Geminatum, partitio-
nem denotat, *ex parte*, *partim* (i); vel diver-
situdinem (k).

§. 54. Pronominum *Personalium Genitivus*
sæpe sumitur Possessive, (1) accipitque notam
Casus alterius (m).

§. 55.

 si quis vero comedat. c. 27, v. 47.

quidam ex illis.

(g) c. 25, 15. **أَنْتَ أَبْشِرُ مُدْبِرٍ**
quibusunque juxta facultatem suam. (h) c. 24,

36. ﻻ يَعْلَمُ إِنْسَانٌ nemo novit. Vid. Synt. Ebr.
§ 131. (i) I Cor. II, 18.

¶ **soñó** ex parte credo. (k) Act. 21, 34.

clamantes adversus ipsum *diversissimum*, quasi dicas
quilibet aliquid. (1) Rom. i, 12.

فِدْيَةٌ fides vestra & mea
(m) Joh. 10, 14.

§. 55. *Pronomina geminum Orientalibus præstant usum; alterum Europæis communem scil.*

1. Poni loco Nominum, in præcedentibus jam expressorum, alterum sibi proprium, quo

2. *Casum obliquum designant Objecti sui, vel subuncti, modo cum propria Casus nota, (n) modo sine eadem (o); vel in Casu recto præmissi (p).*

3. Sæpe

كَمْ أَنْتَ مُعْلِمٌ cognosco meos.

Vid. §. 50. & ego cognoscor a meis. quasi dicas eos, qui sunt mihi, & ab illis, qui sunt mihi. Vid. Synt. Ebr. §. 45. (n) Matth. 1, 25.

وَلَمْ يُؤْتِ إِنْ & sumxit uxorem suam.

ad verbum: sumxit eam scil. uxorem suam. vers. 21.

وَلَمْ يُؤْتِ إِنْ servabit eum. scil.

populum suum. Marc. 6, 2. **أَعْلَمْ كَمْ**

لَمْ يُؤْتِ إِنْ, undenam ei hac isti?

(o) Matth. 2, 4. **وَلَمْ يُؤْتِ إِنْ**

لَمْ يُؤْتِ إِنْ & congregavit complexum

corum, scil. Principum sacerdotum. (p) Act. 7, 40.

(Danz. Aditus Syriae.)

G

مُعْلِمٌ

3. Sæpe Demonstrativi significationem habent, in primis si Objecto suo immediate præfigantur (q).

§. 56. ق Pronominibus ئىل vel
ئىل ac Verbis subjunctum, in Interrogationibus æquipolle latinorum nam, ne,
ig-

ئىل ئىل ئىل ئىل ئىل ئىل
ئىل propterea quod hic Moses — non novimus,
quid acciderit ipsi, huic Moysi quid acciderit, non
novimus. Marc. 1, 23. ئىل ئىل ئىل qui erat
in eo, i. e. in quo erat. (q) 1 Cor. 5, 5.
ئىل ئىل ئىل ئىل
iraderis eum hunc, i. e. eum ipsum Satanae. Marc. 2, 12.
ئىل ئىل ئىل
discipuli tui inquam, ad ver-
bum, qui tibi sc. sunt. Vid. Joh. 4, 34. ئىل
ئىل ئىل
cibus mens, qui mihi scil. est. Matth.
27, 48. ئىل ئىل in ea, in hora, i. e. illa
ipsa hora. Vid. c. 18, 1. ubi est ئىل ئىل
in illa hora Luc. 2, 8. ئىل ئىل in ea ipsa
regione.

igitur (r) ante alias tamen particulas saepe est expletivum (s).

§. 57. Reciproci vicem Rei pariter ac Personæ supplet præter **לֹא** **אָנָה** anima, etiam **לֹא** **אָנָה** Substantia, cum Suffixo, personam restrin-gente (t).

§. 58. Verbum Substantivum **לֹא** Præteriti temporis.

1. *Participio* (a) *Postpositum*, ordinarie
G 2 ver-

(r) Matth. 18, 1. **כִּי** **אַנְהָן** quis nam est maximus? Vid. c. 19. vers. 27. **כִּי** **אַנְהָן** **לֹא** **אָנָה** quid ergo erit nobis? Luc. 24, 18.

כִּי **אַנְהָן** **אַתָּךְ** tu ne es? c. 18, 8. **לֹא** **אָנָה** inveniet ne? (s) c. 19, 42. **כִּי** **אַנְהָן**

אַתָּךְ o si cognosceres (t) Rom. 9, 3. **כִּי** **אַנְהָן** **אֶיךָ** ego ipse, Luc. 11, 17. **לֹא** **אָנָה** **אַתָּךְ** **אַתָּךְ** **אַתָּךְ** regnum contra animam suam, i. e. Regnum, & domus, quæ contra seipsum. 1 Cor. 6, vers. 7. **וְאַתָּךְ** **וְאַתָּךְ** **וְאַתָּךְ** Vos ipsi.

vertit id in Imperfectum (u), raro Plusquamperfectum Subjunctivi (x). (β) *Præpositum* vero constituit Imperativum (y) Sed

2. *Præterito* adjectum sæpe convertit id in Plusquamperfectum (z); interdum in Imperfectum: Haud raro etiam mere est emphaticum (a).

§. 59.

(u) Matth. 2, 4. 100. Λέπειον & ro-

gabat. &c. (x) Matth. 25, 27. Λόστη λέποντα λέποντα μή venissem ego & exegissem.

(y) Luc. 10, 37. καὶ Λόστη fuisti faciens, i. e. fac. Marc. 5, 34. Λαόστον μάκρα & eslo fana. Luc. 11, 2. Οὐλόστη τί dicite. Vid. c. 13, 14. c. 22, 19. Marc. 13, 37. Rom. 12, v. 10. II. Sed contrarium Marc. I, 14.

(z) Matth. 26, 48. 100. τὸν dederat.

Joh. 11, 57. οότι οἴδω perceperant Vid.

Luc. 6, 39. 100. μάρτιον & dicebat. (a) 1 Pet. 1, 10. οότι οἴδοντα inquisiverunt. Marc. 1, 45.

§. 59. *Verbum Substantivum* ὄντα saepe pleonastice assumit Διπλούμενον (b) *Duplicatum autem significationem intendit* (c).

§. 60. In quacunque Conjugatione Verbum in certa significatione incipit visitatum fieri, in ea simpliciter denotat agere, vel pati; proprio Conjugationis, si quod habet, Adjuncto neglecto (d).

§. 61. *Proprium Conjugationis.*

G 3

I. Pael

(b) Matth. 19, 22. **יְօּתָרַ** erat m. Luc.
10, 38. **לְօּתָרַ** erat f. Matth. 22, 25. **לְאוּתָרַ**
וְօּתָרַ c. 4, 18. **וְօּתָרַ** **וְסִבְלָאַ** erant m.
Luc. 24, 1. **וְօּתָרַ** erant f. Eph. 5, 8
וְלְאוּתָרַ **וְכָלָאַ** eratis M. (c) Joh. 3,
25. **וְלֹאַ** **לְօּתָרַ** **לְօּתָרַ** exstite omnino
quæstio Ebr. 8, 4. **לְօּתָרַ** **לְօּתָרַ** Matth. 14, 21.
וְօּתָרַ **וְօּתָרַ** Act. 2, 43. **לְօּתָרַ** **לְօּתָרַ**
(d) Act. 21, 14. **וְעַזְבָּאַ** acquieavit, (=) pre

1. *Pael* Adjunctum, quod abstractivæ Verbi significationi superaddit, est intensio ac frequentatio (e).

2. *Aphel* vero efficere (f), vel permittere (g) &c. Quæ tamen & *Pael* competit sæpiissime (h).

§. 62. *Passiva*, omnia quandoque sumuntur reciprocæ (i) vel intransitive (k).

§. 63.

pro (n) Vid. Gramm. Ebr. §. 26. III. 2. Actor. 1, 3.

offendit. Matth. 25, 20. mercaturam exercui. Vid. 2 Petr. 2, 3. Ioh. 3, 18.

Joh. 20, 8. creditit. (e)

Jac. 5, 13. cantans, psallens intense.

Eph. 5, 19. canentes. (f) Matth. 9, 25.

exire fecit. (g) Ebr. 6, 8.

exire finet F. Matth. 21, 17. exivit.

(h) Act. 8, 18. obtulit. Matth. 8, 5.

accessit. Ephes. 1, 22. servi-

tuti subjicit &c. (i) Rom. 11, 20. ne

extollas te, (k) Ebr. 13, 17. obe-

dite.

§. 63. *Duorum Verborum* constructorum in-
uicem *posterior* ponitur vel

1. *in Infinitivo* interveniente Δ (1), vel
 2. *in Futuro*, cui? (*ut*) modo præfixum est
(m), modo non (n), vel
 3. *in Particípio* (o). Præteritum vero, quando pro Infinitivo videtur occurrere, subintelligit copulam (p).

§. 64.

dite. Act. 5, 29. ~~ο ο ο ι Α ν ο~~ obediens.

(1) Rom. 4, 21. 6 10

i6 Deus potest perficere. Luc. 6, 39.

guemado, *natef*, *coecus*, *cortum*, *ducus*.

(m) Act 15:28. **אָמֵן וְלֹא־יִחַזֵּק** [15:28]

nolebat assumere eum. (n) 2 Cor. 1. vers. 4.

poterimus consolari. (8)

Marcus verw. 1828. 10. 10.

Marc. I, ver. 45. **incipit**

prædicare. c. 2, 2. **P**

non poterat capere eos. (P) Marc. 4, vers. 38.

70

§. 64. *Duorum Verborum eiusd. Temporis,*
sine copula positorum, alterum assumit saepe
significationem Adverbii (q), vel Nominis (r).

§. 65. $\Delta\Delta$ cum Infinitivo (s) vel Futuro,
cui γ præfixum est (t), constructum, vertit
haec in Futura; significatione propria, & literæ
 γ deinceps omissa.

$\Delta\Delta$ $\Omega\Gamma$ $\text{venerunt excitare eum}$,

vel γ $\text{excitarunt. (q) Cap. I, 35. } \Delta\Delta$

$\Delta\Delta$ $\text{anticipavit surrexit, i. e. prius surrexit. (r)}$
2 Cor. 3, 1. $\Delta\Delta$ $\text{Q\Delta\Delta} \Delta\Delta$

$\Delta\Delta$ $\text{ne vos scribatis, commendetis nos, i. e.}$
commendatitias de nobis scribatis. (s) Matth. II, 14.

$\Delta\Delta$ $\text{qui venturus erit. (t) Act.}$

17, 31. $\Delta\Delta$ judica-
 turus est, &c.

F I N I S.

Francofurti ad Menum,
Typis IOH. BERN. EICHENBERGII Senioris.
ANNO MDCCCLI.

D: Sc 129/a

ULB Halle
000 886 238

3/1

